

HIJOS DE F. SABATER
GRUPO 4, RONDA S. PEDRO 20 y PLAZA URQUINAONA 13
BARCELONA

Conseil Consultiu
per a l'Obra
del
Cançoner Popular de Catalunya

Jhs

Consell Consultiu

per a

l'Obra del

Cançoners Popular

de

Catalunya

Constitució

Creació

En la sessió inaugural de les tasques de l'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya" celebrada a les onze del matí de dia 6 de Gener de 1922 en el Saló de Juntes del "Palau de la Música Catalana", a la qual assistien nombroses personalitats i representacions de les entitats amants i conveedores de la música popular de Catalunya, fou acordada la creació d'un Consell Consultiu per a l'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya" format per representants de les tres entitats: Centre Excursionista de Catalunya, Institut d'Estudis Catalans i Arxiu d'Etnografia i Folklore de Catalunya. La Presidència honorària del dit Consell fou per aclamació oferida al Mestre Felip Pedrell.

Finalitat

La creació del Consell Consultiu obce' al desig i necessitat que els que anaven a fer l'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya" fossen ajudats per la ciència i experiència dels membres del Consell en aquelles qüestions en què fos demanat el llur parer.

Els membres

Comunicat al Mestre Pedrell i a les tres entitats susdites l'acord de creació del Consell, respongué el primer per conducte d'en Ventura Gassol, com representant, la seva acceptació i agraïment per la designació feta. (19 Gener 1922)

L'"Arxiu d'Etnografia i Folklore de Catalunya" designà per representant seu el Dr. Tomàs Carretas i Molau i com a substitut en Jaume Mª Batista i Roca. (23 Gener 1922)

El "Centre Excursionista de Catalunya" nomenà representant seu N^o Agustí Duran i Sanpere. (31 Gener 1922)

L'"Institut d'Estudis Catalans" designà per membre del Consell en Jaume Massó i Torrent i a M^{re}. Higiní Anglès com a suplent. (9 Març 1922)

Crida al treball

L'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya" conegudes ja les persones que havien de formar part del Consell Consultiu les convocà per a la primera reunió que havia d'ésser celebrada el dia 17 d'Abril, empero havent sorgit alguna dificultat fou ajornada la dita reunió per al 19 del mateix mes, a dos quarts de set del vespre en el "Palau de la Música Catalana".

Reunió I

Data, hora i lloc

El dia 19 d'Abril de 1922, a set hores de la vetlla, cinquè lloc, en el Saló de Juntes del "Palau de la Música Catalana", la primera reunió del Consell Consultiu per a l'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya".

Els assistents

Hí assistiren, prèviament convocats, els membres del mateix: Srs. Rafael Tataot i Jubert, Jaume Massó i Torrens, Agustí Duran i Sanpere i el Sr. Tomàs Carreras i Mestres; Els Mestres de l'"Orfeó Català", Lluís Millet i Francesc Pujol; i Mr. Joan Puntí i Collell com a Secretari de l'Obra del "Cançoner".

El "Cançoner"

S'obrí la sessió fent el Sr. Rafael Tataot una íntima i sincera explicació de la gènesi de l'Obra del "Cançoner" que, juntament amb altres de similars en l'aspecte cultural, ha promogut i ferra promoure com a executor testamentari de la difunta companya, Na Concepció Rabell i Gibils (a.c.t.). La materialització tan deplorable que havia duit la famosa guerra europea l'empengué a treballar per el predominí de la intel·ligència i per això decantà la testamentària cap a una obra de cultura; emperò volent ensems per pàtria, li semblà que era de justícia donar acatament a glorioses institucions catalanes d'arrelat prestigi encomanant-los, segons les respectives especialitzacions, la realització del complex cultural que favoreix i representa la fundació "Concepció Rabell i Gibils".

La seva comanda

Obeint a aquest raonat criteri, ell que, sense ésser músic, se sent vinculat a la música nostra, en voler oferir al nostre poble el propi corpus musical amb la publicació del "Cançoner Popular de Catalunya" volgué encomanar l'execució d'aquesta obra a l'entitat capdal entre les musicals de la nostra terra i a la més popular de totes que és l'"Orfeó Català". Mes per

La col·laboració

per una obra íntegralment catalana en substància i composició, indicà la conveniència de demanar la col·laboració de tot hom, com així fou fet i revelat en la reunió inaugural de les tanques del "Cançoner" celebrada en la diada de Reis d'enquany, de la

El Consell Consultiu

qual sortí la idea i nomenament d'aquest Consell Consultiu, instituit amb el fi d'ajudar amb la seva ciència i experiència els qui tenen la comanda de dur a terme l'obra del "Cançoner".

Visió del Cançoner

Seguidament manifestà globalment la personal concepció que del "Cançoner" tenia, el qual podria ésser constituit per un volum dedicat als precursors i als antecedents particulars de l'obra; requiriria després el corpus musical català popular i l'obra podria completar-se amb diferents estudis de caràcter monogràfic encomanats a gent suficientment especialitzada.

Demanant parer

Exposada aquesta personal concepció del "Cançoner", com que aquest no havia d'ésser una obra individual sinó filla de l'amor i coneixement de tots els catalans que amb ell anecaven un monument a la música popular de Catalunya, per això demanava als convocats que exposessin en tanc les llurs idees fent ensums totes les observacions que creguessen convenientes.

Agraïment i ofertes a l'Obra

El Sr. Carreras i Artau i seguidament els altres dos membres del Consell, Srs. Masó i Duran, agraiïren novament la munificència patriòtica de la Fundació Concepció Rabell i refermaren amb especial interès la llur conformitat absoluta i confiança plena en la designació feta a l'"Orfeo Català" per portar a cap l'obra del "Cançoner", manifestant explícitament els Srs. Carreras i Duran que volien donar particular relleu a llurs manifestacions a fi que adquirís una major efusió les que es feren en la reunió del dia dels Reis.

El recull de materials

A base, doncs, d'aquesta satisfacció que l'armentera de nou realitzable l'obra del "Cançoner" els produïa i davant la responsabilitat contraïda amb la llur col·laboració que efusivament oferien, respongueren a la invitació del Sr. Pataot manifestant que la cosa primera que calia tractar era el punt referent a recull de materials.

Contra els concursos

El Sr. Duran es declarà contrari al sistema de concursos fonamentant-se en les deficiències que origina i els efectes a voltes contraproductius que motiva; i

afermà aquesta opinió en l'experiència personal que en tenia, fent el cas d'un concurs d'ordenació d'arxius en el qual un concursant, per no demerèixer la seva presentació davant sense ordenar uns documents que no entenia, els destruï. Aquest general esperit interessant pot produir segurament fets semblants en els concursos de l'obra del "Cançoner".

Pro concursos

Els Meïres Millet i Fiol contestaren a aquestes observacions dient que el cas aduït pel Sr. Duran no tenia paritat amb el de les cançons populars; car en el concurs d'aquestes no era possible l'adulteració, perill més a temer, perquè aquesta vindria fatalment constatada o bé per una indolenta transcripció musical facilíssima de raure, o bé per l'artifici personal del col·lector i la consegüent absència del sentit popular que flairea i desseguida els músics avarats al gènere i que el viuen amorosament.

L'ètat d'unió, l'experiència material dels concursos convocats per l'"Orfeó Català" amb motiu de les seves "Festes de la Música Catalana" han palesat l'existència, en diferents indrets de Catalunya, de col·lectors de la cançó popular dotats d'excel·lents qualitats, tant per probitat com per destresa.

L'ambient de la cançó i les missions

Advertí encara el Sr. Duran, amb el Dr. Carre-
ras ensems, que era cosa comulabament a la lletra i melodia de la cançó el recollir totes aquelles referències individuals, locals i folklòriques que en donen la vida i l'ambient i sense les quals la cançó resta desvinculada i morta, entenent que per aconseguir la tal perfecció, necessària en el recull, era el procediment més indicat i segur el de les missions directes.

Els concursos i les missions

Feren de resposta els Meïres que, comprenent i tot la necessitat de les dites referències, trobaven que ella no s'oposava pas a la convocatòria de concursos, car sense excloure en res la formació de missions directes, elles podien en molts de casos reportar, encara més aventatjorament, la

matèria utilitat que de les missions pugui esperar-se. 24.
 Explorats per mitjà del Concurs els col·lectors destres i
 formals que en diferents indrets pugui haver-hi; i enco-
 muna a cada un d'ells d'alt que sia convenient la
 recerca de cançons en la comarca del seu domicili
 i aquell col·lector, degudament alligat per l'Obra
 del "Cançoner" sobre els punts i importància de la
 seva tasca, pot resultar un excel·lent missioner que
 de moment findrà, amb preferència al que hi sia
 triat directament, l'avantatge de conèixer més els
 llocs i les persones que li poden ésser útils, de triar-
 se l'oportunitat en que el seu treball sia més fruc-
 tuós, de no oferir als cançonaires l'estranyesa torbo-
 dora que un foraster els causa; i fins en l'aspecte
 econòmic assegura un més aprofitat emplaçament de les
 despeses que en les eventualitats d'una missió direc-
 ta podrien parcialment ser infructuoses.

Valor relatiu
 dels concursos

El Dr. Carreras i Ribera indicà que, tot i estant
 d'acord fonamentalment amb el Sr. Duran sobre
 les deficiències dels reculls promoguts pel sistema de
 concursos, a l'"Atreu d'Onomàstica i Folklore de
 Catalunya" els utilitzaven en les seves tasques, do-
 nant-los, però, un valor relatiu i tenint compte de
 prevenir les possibles deficiències enviant els concur-
 sants cap a una acció ordenada i més profitosa. Mos-
 trà als reunits una cèdula de les que l'"Atreu" ofe-
 reix als qui prenen part en els concursos de recollida
 de cançons; en ella demés del lloc per a la lletra i la
 melodia, hi ha uns espais a omplir amb notes folk-
 lòriques i de procedència que detallen unes especials
 indicacions.

Altres valors

Afegí seguidament el senyor Pataot, amb aquiescèn-
 cia dels presents, que els concursos, demés del valor que en
 ells reglava el Dr. Carreras, podien tenir, en el cas con-
 cret de l'Obra del "Cançoner", el de fer-la més coneixedo-
 ra, el d'interessar-hi ben aprofitables aptituds i rellevar-
 ne la significació nacional que en definitiva ha de
 tenir.

El projecte de concurs

Perquè els presents, després de les raons donades en pro dels concursos, es feren ben càrrec de l'esperit que actualment els promovia, el Mre. Tufol llegí el projecte de bases i premis del primer concurs que, sense excloure la conveniència de les missions, l'"Ouseo Català" pensava convocar.

La seva acceptació i perfeccionament.

Vista per els reunits la importància de les quantitats destinades a premis i el marge de llibertat que la redacció de les bases deixava a l'Obra del "Cançoner", es cregué viable el projecte perfeccionant-lo encara en el sentit d'exigir detalladament als concursants la part de referències folklòriques i de procedència de les cançons, les quals referències pesarien degudament en l'estimació que en quant a la qualitat dels reculls calia fer per a la justa atorgació dels premis.

Proposta d'esmenes a fer.

Per això, a proposta del Mre. Tufol, s'acordà que fos tramesa als membres del "Comell" còpia del projecte de bases del concurs perquè, fetes per cada un d'ells les esmenes que judicarien necessàries i prèviament concordades en la vinent reunió, pogués ésser enllestida la definitiva redacció del Cartell del primer concurs per a l'aplegament de materials destinats a l'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya".

Plans de missions

El senyor Patriot afegí a l'anterior acord la proposta que, ja que s'havia tractat de la importància innegable de les missions i posat el fet que tots els reunits n'acceptaven la formació i desenvolupament, els membres del Comell tinguessen a bé formular per escrit, juntament amb les esmenes a les bases del concurs, el plan, organització i tasca de les missions susdites.

"Cançoner" i no "Romancer"

Preguntà el senyor Maso, després d'acceptada l'anterior proposta, per què deïem de l'obra que s'anava a fer: "Cançoner" i no "Romancer", respondent-se-li que, havent d'aplicar l'obra projectada tota la música popular de Catalunya, calia donar-li un nom comprensiu del seu contingut i com que no n'hi havia un de prou just, el de "Cançoner" resultava el més apropiat car, reconeixent i tot que en general el text de les nostres cançons populars presenta la forma mètrica arromancada, vàries d'elles

adopten, però, una diferent forma resultant així que fins en l'aspecte solament del text el nom "Cançoner" és de més abast que no pas el de "Romançer".

Càrrecs

Després fou proposat i acordat seguidament que, tal com ja d'una manera pràctica s'havia fet en la present reunió, en les vinents que celebri el Consell Consultiu actuenen de president i secretari respectivament, el senyor Rafel Patxot i Mr. Joan Puntí i Collrell.

Data de la reunió pròxima

Havent acordat reunir-se novament el dia 5 del pròxim mes de Maig en el mateix lloc i hora, a dos quarts de nou del vespre es donà per finalda la primera reunió del Consell Consultiu per a l'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya".

Còpies del projecte de concurs

A 21 d'Abril són trames als membres del Consell les còpies del projecte de premis i bases del primer concurs convocat per l'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya".

Esmenes al projecte de concurs

A 4 de Maig el Dr. Carreras i Artau tramet a l'Obra del "Cançoner" les esmenes que presenta al projecte de concurs del qual ha de tractar-se en la segona reunió del Consell Consultiu. (De. Nº 17)

Reunió II

Dia, Noc i hora

De conformitat amb l'acord pres en la reunió precedent, fou aquesta celebrada el dia 5 de Maig en el Saló de Juntes del Palau de la Música Catalana, començant-se a un quart de vuit del vespre. Hi foren

Els assistents

presentes els membres del Consell, senyors: Rafel Patxot i Jubert, Jaume Massó i Torrens, Dr. Tomas Carreras i Artau; els Membres de l'"Orfeo Català" Lluís Millet i Francesc Tujol, i Mr. Joan Puntí i Collrell, Secretari.

Una absència

El senyor Agustí Duran i Sanpere que hi fou absent, trameté l'endemà una carta manifestant el greu que li sabé de no poder-hi assistir i de no haver

línquida avinentesa de comunicar oportunament la seva absència.

La ressenya de les sessions Començà la sessió llegint el Secretari una memòria de la passada reunió que, com s'intenta fer en les successives, recullí les impressions i acords del Consell amb el fi que d'elles sortís fet el seu historial íntim. La lectura fou aprovada per tots els presents, feta la salvetat que la seva lletra no devingué crònica oficial i pública, per tal de no trauir d'aquesta manera l'espontaneïtat de les manifestacions fetes en Consell, no amb el formulisme encarruat d'una junta, sinó amb el calor i bona voluntat que l'amor a l'Obra del "Cançoner" a tots inspira.

El "Diari" de l'Obra Seguidament fou mostrat als presents el "Diari" íntim de l'Obra on consten totes les notes d'interès per al "Cançoner", la consignació de les quals pot devenir amb el temps d'innegable utilitat per a la seva història.

Material rebut El Secretari donà compte dels materials rebuts llegint qualque anotació d'un dels espontanis aportadors de música popular en la qual queda constatada la cura amorosa que de la nostra cançó i el seu ambient tenen els qui duen a l'Obra la llur col·laboració sempre estimable.

Lectura de les esmenes presentades El President, senyor Patxot, llegí a continuació les anotacions i advertiments especials que, referent al projecte de concurs i responnent a la comanda rebuda en la passada reunió, havia presentat prèviament el Dr. Carreras i Artau, procedint-se immediatament a la seva discussió i acords corresponents.

Constitució del Jurat del Concurs Sobre la primera addició proposant que el jurat del Concurs fos constituït per les persones que designés l'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya", la qual cosa ja era en substància en l'esperit de tots els reunits, s'arribà, després d'algunes deliberacions, a la conclusió que el jurat seria format per representants inominats de les tres entitats assessores i de l'Obra del "Cançoner".

El doble recollidor de la cançó Quedà acceptat amb el caràcter d'encomanament en que s'era redactat, l'advertiment que fossen dos

els recollidors de la canço: un per la música i altre per la lletra creient-se que així era comagradada visiblement la importància conjunta que tenien ambdós elements en els reculls.

Entrega col·lectiva del premi

Referent a la forma d'entrega del premi que en els advertiments del Dr. Carreras es distribuïa per parts iguals, els reunits, atenent al treball considerable que per al músic representava la perfecta anotació d'una canço al costat del que pogués costar la còpia de la lletra a voltes llarga i de vegades plena de problemes; més que més entenenent que la participació en el treball els mateixos concursants eren els únics que podien justament ponderar-la i que en conseqüència els mateixos en privat convení s'havien d'establir la proporcional remuneració, acordaren que l'advertiment segon fos esmenat en el sentit que el premi o accèssit fora entregat col·lectivament als concursants que conjuntament declaressin autors del recull distingit.

Cèdules de recollida. Raons pro.

La proposta continguda en el tercer advertiment establint que per l'obra del "Cançoner" fossen proporcionades als concursants cèdules com les utilitzades per l'"Arxiu d'Etnografia i Folklore de Catalunya", fou defensada pel Dr. Carreras dient que aquella pràctica era filla de l'experiència de repetides proves i de les fallides conseqüents, essent la cèdula susdita la que en la seva forma definitiva ha donat més bells resultats; aduï també la importància que per a recollir l'ambient de la canço havia tingut la seva pràctica; aduï, demés, que amb aquest sistema s'aconseguia anar auresant els col·laboradors espontanis a la disciplina científica i que l'estructura uniforme de les cèdules permetia, amb l'auxili d'una prèvia enumeració, l'ordenat registre de materials estalviant-se així molta de feina.

Raons contra

Reconeixent i agraint al Dr. Carreras les raons aportades en defensa de la seva proposta, semblà als demés reunits que d'altres raons, nascudes del fet concret del Concurs que es tracta de convocar, aconsella-

nom un altre procediment. Foren les raons dites que la demanda de cèdules favoriria l'augmentera d'abusar-ne; que en el cas d'un concurs l'entrega de cèdules desfeia o podia desfer, si més no, indirectament, l'anonimat que en ell és indispensable; i que la utilitat que per al registre dels materials semblava donar el procediment de les cèdules no existia en el cas present, car ja a la primera visió del que havia d'ésser l'inventari de tot el material concernent es feu necessària l'adopció d'unes cèdules que ni pel tamany ni per la forma coincideixen amb les de l'"Arxiu".

Questionari del
ambient

Recollint, però, l'inegable valor disciplinar que el questionari de les dites cèdules representa i sobretot l'eficiència que té perquè els autors dels reculls donguin la deguda importància a l'ambient de la canço, s'acordà incorporar el susdit questionari en les condicions del Cartell del concurs precedint-lo d'unes paraules que en rellevessin bé la significació i necessitat, fent constar ensems que el dit questionari havia estat aportat a l'Obra del "Cançoner" per l'"Arxiu d'Etnografia i Folklore de Catalunya" conformant-se en aquest extrem amb molt de gust al desig del Dr. Carreras que n'havia fet la proposta atenent que l'"Arxiu" era una entitat en la qual havien col·laborat generosament diferents persones que així venrien degudament considerat el treball llur en el moment i tot en què l'"Arxiu" venia a aportar col·lectivament el seu esforç a l'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya".

La descripció
de ballets i danses

Referent al quart advertiment observà el Mestre Millet que totser la redacció del mateix en un sentit massa absolut restringiria la presentació a concurs d'un ram de música popular tan ple d'interès en tots aspectes com és el de ballets i danses. Per això, després d'alguna deliberació, fou acordat d'exigir en els reculls de ballets i danses la descripció tècnica només en les auri emmarcades vivents, per tal d'aprofitar els possibles materials existents en els quals no consta ni pot ja anotar-se aquella tècnica descriptiva.

Finalitat del
concurs

Feu notar el Sr. Carreras que, segons l'intent que moués la convocatòria del concurs, era improcedent la salvetat que es feia en el primer paràgraf de les "Normes generals per a la recollida de cançons" referent a què si d'una canço només se'n trobava la melodia o només la lletra també calia recollir-la i transmetre-la. Li respongueren els Mestres que no era l'intent de convocatòria de concurs l'obtenir material en unes determinades condicions de perfecció, sinó més aviat promoure l'aportament a l'Obra del "Cançoner" de la major quantitat de material aprofitable. Feta aquesta aclaració, s'acordà de no excloure la dita clàusula de les "Normes generals per a la recollida de cançons".

El volum d'in-
troducció a l'
"Cançoner"

El senyor Fatarell parlà seguidament de la conveniència de resoldre quelcom referent al volum primer del "Cançoner" que ha d'ésser constituït per un historial fet amorosament de tots els precursors de reculls de cançons i dels antecedents del "Cançoner".

Manifestaren el senyor Jaume Massó i el Sr. Carreras que si per precursors s'entenia la bibliografia de la canço popular catalana, el treballa per no era molt considerable; emperò que no podia dir-se així mateix si es tractava de donar compte crític dels mètodes requits fins avui dia i de la llur corresponent comparació. Compresa aquesta observació i sense fixar termini ni establir els límits del seu contingut, quedà en principi nomenat ponent d'aquest afer el senyor Jaume Massó i Torrens.

Tema, data i
hora de la reu-
nió vinent.

Per haver-se fet ja tard, no s'emprenquè de ple el tema de les missions, encara que, com a nota preliminar, feu el Sr. Carreras algunes observacions sobre la conveniència d'atraure a l'Obra del "Cançoner" aquelles persones que potser, considerant-se'n exclòses, podien ésser, si no un perill, almenys un obstacle. Fent-se els reunits carrec d'aquest advertiment i havent acordat tractar amplement el tema de les missions en la reunió vinent que fou convingut de celebrar el dia 19 del present a les set hores de la tarda, es donà per finalida a dos quarts de nou del vespre la segona de les reunions del Consell Consultiu.

El dia 6 de Maig el membre del Consell, senyor Duran i l'absència del Sr. Sanpere comunica per carta a l'Obra les raons que el senyor Duran privaren d'assistir a la reunió del dia abans i demanant en-rem una global informació dels acords presos en ella. En la contesta que immediatament li es feta se li donen les referències demanades.

Suplència del Dr. Carreras El Dr. Tomás Carreras i Artau comunica per escrit a l'Obra del "Cançoner" que no essent-li possible d'assistir a la reunió convocada per al dia 19 de Maig ho ha comunicat al senyor Josep Mª Batista i Roca perquè, com a suplent nomenat, el representi en la reunió. La comunicació del Dr. Carreras es rebuda el dia 18 de Maig.

Reunió III

Data i assistents Fou començada en el lloc de costum el dia 19 de Maig de 1922 a un quart de vuit del vespre, essent-hi presents els senyors: Rafel Pataot i Juberó, Jaume Massó i Torrents, Agustí Duran i Sanpere i Josep Mª Batista i Roca; Els Mestres, Lluís Millet i Francesc Tujó i Mn. Joan Fumí i Collell.

La ressenya

Donada pel Secretari lectura de la ressenya de la passada reunió, fou seguidament aprovada pels presents.

Aclaració del mot inèdites en el cartell del concurs

Insistent sobre el tema dels concursos tractat en la reunió darrera a la qual el senyor Duran no pogué assistir, aquest indica la conveniència de donar més precisió al mot inèdites que, referent a les peces que podien ésser trameses a concurs posaven les bases del projecte presentat. Fonamentà la seva observació manifestant que eren pròpiament inèdites fins i tot les cançons que, sense haver estat encara publicades, foren premiades en concursos anteriors i així en aquest sentit les tals podien altra volta obtenir a premi si no es modificava en l'aspecte ruidit la base corresponent. Agraïren els presents l'atenta obser-

ració del senyor Duran; i encara que per controlar els reculls en aquest càire no es disposa sinó dels que se' premia l'"Ocupo' Català" i els de l'"Ateneu d'Etnografia i Folklore de Catalunya" que per a això oferí el senyor Batista i Roca, es convingué d'afegir al mot inèdits les paraules i no premiades en cap altre concurs, veient-se que aquesta addició ja posaria als concursants una trava moral suficient per no presentar aplecs de peces ja recollides i arxivades.

El concurs i l'aportament espontani

El mateix senyor Duran indicà que potser la con-vocatòria del concurs, remunera't com és, estropearia l'espontani aportament de materials a l'Obra del "Cançoner". Li fou respost que, sense negar absoluta-ment que en aquest sentit tingui el concurs una certa eficiència, com que l'Obra del "Cançoner" ja preveia que aquest no podia ésser fet amb el recull únic de l'aportament espontani, la mirra que aquesta col·laboració pogués experimentar seria a bastament compensada per l'abundor de material que el concurs faria venir a l'Obra. Deme's pot assegurar-se que el concurs no tancairà tampoc completament l'espontània col·laboració, perquè amb els qui preparen material i en tenen ja anunciat el traspàs, sempre hi haurà peces que per la llur escassa quantitat no podran ésser qualificades de reculls ni com a tals presentades a concurs i que ben segurament seran aportades espontàniament a l'Obra.

Peces aïllades ja conegudes

El senyor Batista i Roca remeté la necessitat d'un criteri a seguir en el cas probable que vinguin a concurs, si no tot un recull de materials ja publicats, o inèdits però premiats, algunes peces aïllades en les dites condicions. Estudiada la qüestió, es cregué que aïtals peces haurien d'ésser acceptades, car es consideraven incloses en la classificació de variants de les ja conegudes que es demanen en el Cartel.

Donà aquest parer la consideració que, comtant en les peces del concurs la llur procedència, la constatació d'una mateixa peça en dos diferents indrets ja dona una particular valor a aquell aportament, po-

quent-se i tot assegurar que la mateixa diversitat de procedència acusaria una parella diversitat en la lletra o en la melodia, suficient per ésser tinguda tota la peça com a veritable variant.

La publicació
del cartell del concurs.

Entestit així tot es que fa referència als concur-
sos i de conformitat amb les bemes acceptades en el pro-
jecte, fou convingut de procedir a la immediata publi-
cació del Cartell perquè els concursants en tinguin
coneixença abans del pròxim estiu i puguin aprofitar
aquesta temporada de l'any més propícia que cap
altra per la tal mena de treballs.

Les missions

Seguidament fou emprès el tema de les missions
que per la seva complexitat no hi hagué temps de re-
solure ben bé en aquesta reunió, en la qual, però, foren
estudiades en principi algunes pertanyents qüestions a
les quals es de creure que seria donada definitiva-
ment la millor solució possible en vidents deliberacions.

Constitució de les
missions quant al
nombre de persones

Començà el senyor Duran sustentant la nece-
ssitat que cada missió sia constituïda per dues persones
amb el fi que l'una reculli la lletra i l'altra la me-
lodia. Semblà al Mestre Milet que no era pròpia-
ment necessari que la missió fos formada per dues perso-
nes creient que una de sola emperò ben capacitada po-
dria realitzar una cosa i l'altra, sent que el cançonari
digués primer, cantant, tota la lletra de la canço, ja que
generalment no la recorden sense cantar-la, i una vol-
ta copiada aquella, fos seguidament transcrita la me-
lodia. No fou d'aquest parer el senyor Duran, basant-
se en les possibles i freqüents equivocacions que en
la lletra supleixen tots els cançonaires, afirmant que
aquí estava un problema molt viu en la còpia de
les lletres i per a la solució del qual era necessària
la presència d'un tècnic que, sense estronejar l'estron-
taneitat del cançonari, sapiga refusar-ne les paraules
intruses fent-ne aparèixer ensembl les veritablement
legals. Denés d'aquestes raons, com si diguéssim, cien-
tífiques, * n'hi ha una d'un gran sentit humà que
en l'àrdua tasca de les missions imposa l'acorde-

ment de dues persones per dur-la felicitament a terme; i és que en els penosos treballs i vàries dificultats d'una missió d'aquesta mena una persona sola sovint es descoraça i defalleix; mentre que, essent dues, mutuament s'ajuden en la feina i l'una a l'altra s'alligonen i s'animen. Sota aquest aspecte ^{els reunits} reconegueren plenament les paraules raonades del senyor Duran.

El mètode de les missions: nombre de persones

Interdigué en la qüestió el senyor Batista i Poca distingint en el tema de les missions tres aspectes a treballar, so és: el mètode a seguir, l'àrea a explorar i els subjectes a elegir. Era la defensa feta pel senyor Duran perquè sien dos els qui facin la missió juntament al mètode, sumant-se ell a la susdita opinió amb el fi que juntament amb la lletra sien recollides totes les notes històriques, folklòriques i circumstancials de la canço, entenent que fins en aquestes pot provar-se quelcom de gran interès per la interpretació musical, citant la necessitat de remarcar detalladament en una canço de treball, com el batle, el sistema de batuda que acompanya la canço, el qual indica el ritme propi de la mateixa. També pot considerar-se juntament al mètode l'establir si les missions han d'ésser fetes en punts centrals preestablerts o singularment en cada localitat, decantant-se per aquest darrer extrem amb el fi que la recerca sia completa explorant absolutament tot el territori.

Extensió dels llocs de recerca

No pot prede-
minar-se

A aquesta darrera preferència significada pel senyor Batista i Poca, observà el senyor Duran que en l'afany de recerca l'abast d'aquesta no podia per endavant precisar-se bé, puix que per fer-la perfecta d'una manera assegurada l'exploració havia de fer-se en cada casa i fins i tot en cada persona, veient amb tots els reunits que, posada per endavant la voluntat de fer les missions de la millor manera possible, no podia en aquest punt preestablir-se res en concret, sinó atènyer-se a les necessitats que la mateixa pràctica realització del missionar posaria de manifest.

L'àrea de les
missions

Portocant a l'aspecte de l'àrea a explorar, es convení en la necessitat de dividir Catalunya en diferents contrades folklòriques i començar les missions en les que no havien estat encara gens explorades. Per això es cregué que podria ésser de gran utilitat el conèixer, pels reculls premiats que posseïa l'"Ojeo Català" i l'"Trau d'Etnografia", les comarques que amb ells havien estat explorades i així deduir les que primerament havien d'explorar-se amb les missions, sense renunciar mai, segons aconsellin les circumstàncies, a trametre també missions a aquelles contrades de les quals es posseïen considerables reculls de música popular.

Al pla i a la
montanya

Tant del trametiment material de missions s'establí la diferència de les que es fan a muntanya o bé al pla, convenint-se que si en els aventatges materials i econòmics aquestes podien donar millor resultat, aquelles, emperò, oferirien segurament un major interès per al "Cançoner" perquè els llurs territoris no havien estat tan envaïts per funestes cançons exòtiques.

El personal de
les missions.

Sobre el darrer punt portocant als subjeïtes que havien de fer les missions, unànimament opinaren els reunits que era el que oferia més dificultats, tant per precisar amb certa seguretat els qui foren dotats de les condicions necessàries com per encantar els qui, en el cas d'ésser dos els missioners, havien d'ésser posats com a companys en una missió. El Mestre Puigol indicà la probabilitat de tenir un bon recol·lector de cançons qui fora disposat a verificar missions per la regió valenciana. Seguidament foren dits els noms d'algunes persones a les quals semblava podia ésser feta comanda de missions, afegint el Mestre Puigol que en la pròxima "Festa de la Música Catalana", com també en la celebració del concurs anunciat foren revelades segurament algunes persones amb les qualitats que per als missioners son necessàries.

A propòsit d'aquesta indicació, el senyor Duran opinà que, davant el fet d'haver-hi ja qui a

èxit i provat esforç s'havia dedicat a la tasca de recerca de cançons, no havíem d'esperar que existiren probables recreadors, sinó encomanar als ja coneguts i experimentats la formació de missions, amb el fi d'aprofitar ja el vinent i pròxim estiu per aquesta feina.

Es deliberà seguidament i amb certa extensió sobre les qualitats de les persones que havia indicat el senyor Duran en la seva apreciació anterior; i havent-se ja prou allargat la reunió i reconeixent els assistents a la mateixa que la qüestió de les missions havia de resoldre's com més aviat millor posada la proximitat de la tan aprofitable temporada estiuenca, s'acordà insistir plenament en el mateix tema en la vinent reunió amb l'intent de deixar-lo ben tot resolt completament en allò en que ho permeti la seva innegable complexitat.

Data de la vinent reunió i final de la present.

Acordant de reunir-se novament el divendres, dia 2 del vinent mes de Juny, a les set hores de la tarda i en el mateix lloc, s'aixecà, a tres quarts de nou del vespre, la tercera reunió del Consell Consultiu per a l'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya".

Ajornament de la IV reunió.

El dia 30 de Maig es tramessa per la secretaria de l'Obra una comunicació als senyors Palacot, Carreras, Duran i Massó preguntant-los que, si no hi tenen inconvenient, per raó d'indeclinables ocupacions dels Mestres Millet i Pujol en l'hora i dia per als quals es convocada la quarta reunió del Consell Consultiu, tinguin la bondat de considerar-la ajornada per al divendres, dia 9 de Juny a la mateixa hora i lloc.

Absències previstes

El mateix dia 9 de Juny, Mestre Millet rebé una lletra del senyor Palacot, datada el dia abans a St. Feliu de Guíxols comunicant-li l'absència i delegant-lo per a la presidència de la reunió.

Mestre Pujol degut a tasques de director en seria absent.

Reunió IV

Data i assistents.

Prèvia la corresponent convocatòria, tingué lloc en el Saló de Juntes del Palau de la Música Catalana a les set del vespre del dia 2 de Juny de 1922 amb assistència dels senyors Josep Me Badiska i Poca, Agustí Duran i Sanpere, Jaume Marro i Torrents, el qual, en havent presentat a la sessió Mn. Xigini Anglès, substituït seu en la representació de l'Institut d'Estudis Catalans, es retirà, el Mestre Lluís Millet i Mn. Joan Puntí i Collat.

Una lletra del senyor Patxot.

Obri la sessió el M^{re}. Millet. Llegint una carta del senyor Patxot, datada el dia abans a Sant Feliu de Guíxols, comunicant la seva absència de la reunió i delegant en el M^{re}. Millet la presidència de la mateixa. Aquest comentà breument el contingut de la lletra del senyor Patxot, sobretot en allò que fa referència al seu criteri en el tema de les missions, és a dir que han d'ésser cuidats per a missioners, ensems amb el jovent, aquells qui ja d'anys se son dedicats a la recerca de cançons populars catalanes.

La ressenya.

Seguidament el secretari llegí la ressenya de la passada reunió que fou aprovada pels presents.

El concurs i les missions. Una observació.

A propòsit del tema del concurs del qual es parlava encara en la ressenya llegida, manifesten els senyors representants que, havent-se de fer en aquest mateix estiu les anunciades missions creien que podria ésser un desordre a uns i altres, és a dir, als convulsants i als missioners, el fet possible de trobar-se uns i altres recercadors en un mateix indret i que en aquest sentit hauria estat millor que la convocatòria del concurs haves estat circumscrita a una àrea determinada a la qual no haurien estat trametes missions mentre durés el concurs. Una volta, però, ja a punt d'ésser trametes les convocatòries planejades i redactades amb coneixement i cooperació de tots els membres del Consell, es deixà sens efecte l'advertiment susdit creient que en general no havia de perjudicar l'Obra del

"Cançoner" la sobrecabundancia de recercadors.

Altra observació.

Mn. Anglès feu parlar compte que les considerables quantitats ofertes com a premi en la convocatòria del concurs podria perjudicar l'economia de les missions, car creient-se ja generalment en els pobles que els recercadors són quantitativament remunerats per raó dels afanys i treballs de la llur banca, ara en veure les quantitats destinades per l'obra als premis del concurs, els malfiats deduiran que els missioners directament tramesos cobren esplèndidament el llur treball i conseqüentment els cançonaires, que ja en alguns indrets tarifen les cançons a preu pujat, ara potser que es mostrin fabulosaament exigents. Sense negar cert fonament a aquesta consideració, però creient que, posat el fet del concurs, aquest per rebreix hauria d'ésser degudament remunerat, no es dona al tal advertiment sinó el valor d'una atinada i aquàida observació. Altament cal tenir en compte que el concurs també és una mena de compensació per als qui de temps venen dedicant-se a l'aplegament de la canço popular.

Les convocatòries al concurs.

Després d'ésser notificat als presents membres del Consell que les convocatòries del concurs amb les esmenes corresponents eren ja a punt de quedar enlestides en el treball d'impremta i que probablement se'n faria tramesa per tot el corrent mes de Juny, es pensà a tractar del tema de les missions.

Contra des explorades.

Primer de tot fou llegida una nota de tots els reculls que, premiats en les seves Festes de la Música Catalana, posseïx l'"Orfeo Català" i seguidament una altra dient les contrades que podien considerar-se com a explorades amb els dits reculls, indicant també el senyor Batista i Roca les contrades que també en principi podien considerar-se com a explorades amb els reculls que posseïx l'"Arxiu d'Etnografia i Folklore de Catalunya".

Subjectes missioners

D'acord amb el desig del senyor Patxot i amb la necessitat de comptar amb diferents subjectes missioners per organitzar missions varies,

Entrevistes parti-
culars i conjunta
reunió prèvia

s'apuntaren els noms d'algunes persones de capacitat musical, literària i folklòrica suficient per anar a fer la recerca directa i metòdica de música popular en la vinent temporada estiuenca. Semblà cosa més pràctica de cridar-los primer separatament per saber, ensemps que el llur parer, la possibilitat material de servir en l'organització i funcionament de les missions, i un cop conegut el personal disponible, convocar-los a una conjunta reunió per tal d'acordar-hi els respectius criteris, determinar els itineraris i establir el mètode general a seguir. Es convení en la necessitat de realitzar ben aviat aquestes gestions per poder-ne donar compte en la vinent reunió del Consell en la qual podria quedar definitivament planejat el primer trametiment de missions per a l'Obra del "Cançoner".

El fonògraf en les
missions

Suscitada la qüestió referent a la utilització del fonògraf pels missioners, M^{re}. Anglès es mostrà partidari que el dit instrument no havia d'acompanyar tots els missioners, fonamentant-se primer en que, perat l'esforç amb que les missions s'han de fer-se, ja per naturalesa manca de comunicacions, ja pel voluntari heroisme que al seu entendre esperença i dona prestigi al mateix treball, el pes físic del fonògraf constituïa una impediment a l'activitat. Recordant aquestes raons amb l'afirmació que pel complicat mecanisme de l'instrument i la seva perfecta utilització, el seu maneig exigia un tècnic qui perfectament capacitat de la seva tasca, atengui les indicacions dels missioners quan, indicant-li per correu o de paraula un cançoner interessant, ell acudi amb l'instrument a complir la seva feina en el lloc corresponent. Mestre Milet observà que potser aquest plan fora viable de moment pel cost extraordinari que representava i davant aquesta indicació i una distinció que feu M^{re}. Anglès entre la matemàtica de la cançó i la seva psicologia, sorte-

mint que aquesta havia d'ésser recollida per el missioner mentre aquella ho podia ésser pel fonògraf, semblà que els reunits es delectaven a fer simultànea la cançó del missioner i la del fonògraf.

Un incident.

Venint-se ja a tractar de la participació de Mⁿ. Anglès en les missions del pròxim estiu, aquell demanà de l'Obra del "Cançoner" que no es tingues desconfiança amb el seu treball. Davant el previ i terminant requeriment de Mⁿ. Anglès, M^{tes}. Millet observà que, segons el seu criteri, i la manera de fer general en l'escriptura de la música, considerava discutibles algunes transcripcions fetes per Mⁿ. Anglès. En aquest punt es començà una discussió entre Mⁿ. Anglès i M^{tes}. Millet, a conseqüència de la qual els senyors Baptista i Duran manifestaren que deploraven l'os empresa semblant qüestió en absència del senyor Patxot i que per això decidiren en suspens la seva respectiva representació fins que, havent-se entrevistat amb dit senyor determinessin l'actitud que consideressen convenient i que fei comunicar a l'Obra del "Cançoner".

I així en fou finalitzada la quarta reunió del Consell Consultiu.

Gestions del Senyor Patxot

Arribat a Barcelona el Senyor Patxot, s'entrevistà particularment amb cada un dels membres del Consell Consultiu i suplents que assistiren a la darrera reunió per tractar de la solució que cal donar a l'incident promogut al final de la mateixa. Dia 20 de Juny de 1922.

Convocatòries a la cinquena reunió.

Per indicació expressa del Senyor Patxot son redactades i tramessas als membres del Consell Consultiu convocatòries per a la ~~quarta~~ cinquena reunió celebradora el dia 26 de Juny a les set del vespre en el lloc de costum. Les convocatòries son datades a 21 de Juny de 1922.

Reunió V

Data, hora i
assistents

Es celebrada a les set de la tarda del dia 26 de Juny en el Saló de Juntes del Palau de la Música Catalana, essent-hi presents els senyors Rafel Pataot i Jubert, Jaume Masó i Forreus, Agustí Duran i Sanpere, Josep Ma Batista i Roca; els Mestres, Lluís Millet i Francesc Tujol i Mn. Joan Fumí i Collet.

La ressenya
de la reunió

IV
A l'hora de donar lectura el Secretari a la ressenya de la pròxima passada reunió, el senyor Duran manifestà el desig que la tal ressenya no fos llegida, preguntant ensems als reunits que tinguessen la bondat de no donar per celebrada la dita reunió, ateses les especials circumstàncies que acompanyaven el seu desenvolupament. Agravant els presents la bona voluntat que representava la deferent indicació del senyor Duran, la Presidència, amb l'intent que fossen resoltos substancialment tots els fets interessants de l'Obra del "Cançoner", proposà que la dita ressenya fos llegida; amb la condició, però, que si després de la lectura la seva redacció podia semblar inconvenient, s'acordaria, a satisfacció de tots els reunits, la proposta feta pel senyor Duran.

Aprovació de la
ressenya

Fel aquest advertiment, el Secretari llegí la ressenya i finalitzada que en fou la lectura, els reunits se'n mostraren acontentats aprovant-la seguidament; i fent constar, després, el senyor Duran que la seva redacció havia estat caritativa per tothom.

Dificultats per a
la utilització del
fonògraf

Representant el tema de les missions que ve tractant-se en reunions passades, el senyor Batista manifestà, que referent a la utilització del fonògraf pels missioners, la judicava un poc difícil, segons l'opinió d'un tècnic de l'instrument. El Mestre Tujol contestà a les indicacions del senyor Batista dient que pràcticament podia afirmar que en el cas nostre d'impressió de cançons populars catalanes el maneig del fonògraf no oferia en realitat que fos insuperable, bastant unes senyilles instruccions pràctiques sobre el seu maneig. Les particulars dificultats que el fonògraf pot presentar en la impressió

de cançons de determinats països per raó de llurs son característicament aguts, no són de temer en les tonalitats corrents de les cançons nostres. La veritable dificultat pràctica del fonògraf consisteix actualment en la seva adquisició, ja que l'ús màxim del gramòfon es causa que ja gairebé no s'utilitzin els fonògrafs dels quals ja no n'hi ha fabricació. Per gestions, però, que de temps se font i amb combinacions que se'n fa en estudi, creu que podria disposar-se d'aparells fonogràfics suficients per proveir-ne totes les missions que en aquest any s'organitzin.

Una adhesió
refermada

I continuació el sempre Patriot comunicà als reunits que tenia rebuda una carta del Dr. Tomàs Carreras i Fitau en què reformava el seu propòsit de col·laborar amb tot l'entusiasme en l'Obra del "Cançoner" i que, amb el propòsit de compartir-ne les penes i les alegries, saludava efusivament tots els seus companys de Consell i demés amadors i col·laboradors de l'Obra.

Les missions
a trametre

Seguidament es passà a precisar el trametiment de missions, acordant-se que fossen tres enquany les que s'organitzessin i actuessen. Una, formada per Mn. Higiní Anglés i Mn Pere Bonigas, recorria les comarques solsonines; una altra, formada per Mn Joan Solonqueras i Mn Joan Tomàs, exploraria Santa Coloma de Farnès i part amunt cap a Olot; i la tercera s'encomanaria a En Gomà per les terres de València. Les dues primeres serien empreses dins el vinent Juliol i la tercera quan l'estat de salut ho permetés al qui en té la comanda. Es deliberà sobre la quantitat que en línia general podia prefixar-se per les despeses diàries de cada missió i la remuneració mensual que calia assignar a cada missioner per rescabatar-lo del que deixava de guanyar allunyant-se de Barcelona. Determinats aquests extrems, s'acordà que la durada de cada missió fos aproximadament de dos mesos i es convingué en convocar els missioners a una conjunta reunió prèvia en la qual, abans d'empendre l'obra, poguessen canviar impressions per tal de allisonar-se mútuament amb la pròpia experiència i així assegurar

Els forans amadors de la música popular

mei el profit de la feina a fer.

Molt atinadament advertí el senyor Tataxot que fóra convenient que els missioners, posats en contacte amb els qui a fora senten amor a la nostra música popular, tinguessen a ells especial deferència, posant-los ensems en comunicació amb l'Obra per tal que aquesta pogués agrair-los oficialment els serveis prestats a les missions i així interessar en el "Cançoner" tots els amants i conuectadors de la nostra música escampats per Catalunya.

Les memòries de les missions

Després s'entomana als missioners que comuniquen o anotessen durant la missió totes aquelles incidències portocants a l'acompliment de la llur tasca que els semblassen notables, per tal que després, convenientment recollides i ordenades, formessin l'anecdota de les repleques que certament pot resultar un document interessantíssim i ben al·liconant.

La petició de material.

El senyor Tataxot indicà seguidament que, trobant-se ja en estat de formal realització l'Obra del "Cançoner" i havent de començar aviat els treballs d'extracció de materials, era potser arribada l'hora de demanar directament a tots els qui tenen material recollit que el portin a l'Obra per procedir al seu inventari i còpia. Responent a aquesta indicació s'advertí, i així fou acordat, que, posat el temps encara necessari per fer la còpia del material ja arribat; i considerant sobretot que potser molts dels qui tenen material voldrien aprofitar per oferir-lo la bella arinentera del Concurs ara de poc convocat, semblava procedent no fer demandes directes fins que fos acabat el termini de presentació a concurs.

El material d'En Marià Aguiló

El senyor Marro i Torrens, aprofitant l'arinentera de tractar-se d'aquest afer, manifestà que en quant a replega de materials, fóra interessantíssim de disposar en l'Obra del "Cançoner" de tots els que forçosament havia de tenir recollits En Marià Aguiló. Plague' talment a tots els reunits la iniciativa del

senyor Massó que, per tal de fer-la efectiva, li pregaren que manifestés la forma en què més probablement podrien haver-se els dits materials. Sembla al requerit que fóra viable el projecte si primer de tot s'escriuia oficialment al senyor Angel Aguilo fent, en nom de l'Obra, la demanda dels materials cançonístics recollits per son pare; i hagués contesta de l'interessat, passar una comissió a visitar-lo personalment per tractar de l'entrega, oferint, si fos del cas, en l'arxiu general del "Cançoner", la creació de l'arxiu "Aguilo" com a merescuda distinció a la quantitat i valor dels seus materials i al patriòtic esforç de llur meritiuíssim recol·lector.

El material dels
altres precursors.

També s'indicà la conveniència de fer, en ser l'hora oportuna, les gestions convenientes per obtenir dels hereus dels qui poden ésser considerats com a precursors de l'Obra del "Cançoner" els materials per ells recollits i que puguin encara existir.

Les cèdules de
arxiv. Diferents
sistemes.

Tractant-se ja del treball pròxim a fer consistí en l'extracció de materials per a l'arxiu del "Cançoner", el senyor Batista i Roca, amb el desig de tenir ben marcats els valors distints de les cançons, proposa de fer per cada peça cançonística varies cèdules de diferent color, corresponents al valor musical, literari i folklòric de la canço. El costat d'aquest projecte fou exposat el de l'"Arxipò Català" consistent en una cèdula única per cada peça, suficientment manejable i prou extensa ensem per quedar-hi consignats els tres valors per mitjà d'uns convencionals abreviaments pertocant al folklore. El senyor Massó feu l'arribament que potser fóra preferible per a la utilització de les cèdules en l'hora de llur estudi comparatiu el sistema dit de camisa. Les tres propostes foren preses en consideració no acordant-se res en concret per deixar que una més extensa deliberació damunt l'exemple pràctic de cada sistema donqui la forma millor que definitivament caldrà ésser adoptada.

La reunió vinent

Felicitant-se els reunits de que ja estessen resolts els punts urgents que eren els de formació i

framentiment de les missions, i acordant-se que, passada la temporada estiuenca, ja fóra determinada en una expressa convocatòria la data de la vinent reunió, fou finida a tres quarts de nou de la vetlla la sessió cinquena del Consell Consultiu per a l'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya".

Convocatòria a reunió particular.

El dia 5 d'Agost es tramessa una convocatòria (Dc. N° 22) als senyors Jaume Massó, Agustí Duran i Josep Mª Batista i Roca per a la reunió particular celebradora el dia 9 en la qual sia determinada la forma definitiva de les cèdules d'arxiu.

Data, assistents i resultat

El dia 9 d'Agost, de un quart de vuit a dos quarts de nou es celebra la susdita reunió particular, essent-hi presents, elevat del senyor Duran, els convocats i demés el Mtre. Francesc Fajol i Mn. Joan Puntí i Collell. En ella, amb el parer de tots els reunits, fou convinguda la forma definitiva de les cèdules d'arxiu.

Mort del Mtre.
En Felip Pedrell

El dia 19 d'Agost mor cristianament a Barcelona el Mestre, En Felip Pedrell, President honorari del Consell Consultiu per a l'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya". (A. G. S.)

Lletra de condol

Signada pel Secretari de l'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya" i dirigida a la família del Mestre Pedrell (a. c. s.) es tramessa el dia 22 d'Agost una lletra de condol del Consell Consultiu amb motiu de la mort del qui en fou President honorari. (Dc. N° 23)

Convocatòria a la reunió VI

El dia 9 de Novembre es tramessa als membres del Consell Consultiu per a l'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya" una convocatòria a la reunió pròxima del susdit Consell que seria celebrada, en el lloc i hora de costum, el dia 13 del mateix mes.

Reunió VI

Data i
assistents

Prèviament les corresponents convocatòries, en el lloc acatunat i a les set de la tarda del dia 13 de Novembre de 1922, fou començada la vintena reunió del Consell Consultiu per a l'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya" a la qual foren presents els senyors: Rafel Patsot i Jubert, Jaume Massó i Torrens, Tomàs Carreras i Artau; els Mestres Lluís Millet i Francesc Tujó i Mn. Joan Tuntí i Collell. Demés assistiren a la reunió, especialment convocats a ella, els missioners Mn. Higiní Anglès, En Joan Longueras, En Joan Tomás. En foren absents, per impossibilitat, el membre del Consell, N. Agustí Duran i Sanfeliu i el missioner En Pere Bonigas.

Els absents

Condol

Obri la reunió el senyor Patsot fent constar el dol de l'Obra del "Cançoner" per la mort del qui fou President honorari del seu Consell Consultiu, l'eminent Mestre, En Felip Pedrell, que al cel sia, en l'enterrament del qual ja hi fou representada l'Obra, la qual trameté entremès comunicació de condol a la família del difunt.

Una carta;
la ressenya de
la passada reunió

Seguidament fou donada lectura a una carta del senyor Duran en la qual manifestava el motiu de la seva absència, saludant ensems tots els reunits, i el Secretari llegí després la ressenya de la passada reunió, que fou aprovada per tots els presents.

El material
Aguiló

Prenent peu del que relata la llegida ressenya, tornà a parlar-se de la més pràctica i segura manera d'obtenir per a l'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya" els materials cançonístics que sembla haver de tenir el senyor Angel Aguiló, heretats del gran amador i recollidor de les nostres cançons populars, En Marian Aguiló, son pare; convenint-se en que el procediment indicat en la reunió passada pel senyor Massó i que consta en el lloc corresponent de la ressenya, era el més viable i el que havia d'emprar-se en l'hora que semblava imminent.

Un sospitat "Cançoner" segle XVI

d'empendre les gestions per a la dita adquisició.

El senyor Marro i Torrents feu saber als reunits que diferents negades ha unitat al conegut venedor de llibres vells En Salvador Dabra perquè portés a l'obra del "Cançoner" un que ell diu posseir en manuscrit del segle XVI, emperò que mai emmar no li ha mostrat amb l'advertiment de voler-lo fer abans presentable netejant-lo d'una capa greixosa que tot l'enlletgeix. Interessant a tots els presents aquesta nova que els donava el senyor Marro, aquest s'oferí a aprofitar la primera avinentesa per repetir el prec i poder, si més no, veure el sudit manuscrit per constatar la seva valor.

Prec als missioners

Després d'aquesta manifestació que fou agraiada com correspon, el senyor Patxot indicà als missioners que, ja que havien estat particularment invitats a la reunió que s'estava celebrant per manifestar les impressions que de les llars excursions de recerca s'obtenien, amb molt de gust exaltarien els membres del Consell Consultiu la narració de les missions verificades i les observacions que indubtablement la realització de les mateixes els hauria suggerit.

El resultat de la missió Anglès-Bohigas

Elavors Mn. Xigini Anglès, parlant de la missió que en terres solsonines i de l'alt Bergadà havia verificat en companyia d'En Pere Bohigas, manifestà que, malgrat el nombre ben considerable de materials recollits, aquest no havia correspost, però, als afanys i treballs d'exploració; veur, sobretot en determinades comarques solsonines sumament pobres i absolutament aïllades, les cançons que cabalment per la manca de comunicacions comptaven trobar-hi ben pures i nombroses, havien desaparegut en la major part o amb la mort dels qui les cantaven amys passats o amb l'exili de molta gent que anava a cercar la vida en terres més pròsperes, quedant només en aquells indrets les persones qui, tenint-hi i tot interessos creats, no canten ja, perquè l'aspror i enclotament en què viuen

no els donen l'ambient sentimental i l'optimisme necessari per florir-hi les cançons.

Cançons localitzades

Més i altres missioners han constatat el fet universalíssim d'haver conegut l'estroncament soltat d'algunes variants i ensem el fenomen de certes cançons d'un localisme tan fixat i reduït que en tots els entorns explorats no han trobat, ni en el seu mínim vestigi, la cançó localitzada.

Efecte emotiu de les missions.

Explicaren la continuació una sèrie de molt interessants anècdotes sobre l'emoció pura i reviviscadora que arreu ha promogut el fet de realitzar-se una missió de recerca de cançons. Tots aquells fets que

L'anecdotal de les missions.

els missioners ja tenen en cartera plaqueren tant als reunits que aquells foren novament pregats de

Un prec i una prometença.

aplegar-los ben aviat per tal de conèixer-los en llur nombre i variats detalls i ensem poquer-se servir de les lliçons que se'n deriven. Especialment el Dr. Carreras mostrà gran interès en que els missioners fessen la memòria de llurs missions, car en ella podrien trobar-se moltíssimes observacions visudes que serien precuadíssim material per als estudis que està fent el "Traïu" que ell representa en el "Consell". Els missioners, satisfets de la bona impressió que la narració llur produïa en els reunits, s'ofririen novament a redactar, quan ne tinguin llure, les dites memòries que seran en l'arxiu del "Cangoner" uns valuosos elements d'estudi.

Una conferència de cançons a Sta Coloma de Farnès

A propòsit de les impressions recollides i sobre tot de la fèrvida exaltació que en tots els entorns produïren la presència i la fama dels missioners, els senyors Dolgueras i Tomás expliquen la conferència que sobre les cançons populars i especialment les altà recollides dongueren en el Centre Autonomista de Santa Coloma de Farnès i com ja els n'han demanades de semblants en altres localitats on feren replega de bones cançons; la qual cosa demostra ben bé l'ambient favorable que hi ha per la plena i amorosa resu-

La resurrecció de les cançons; una observació de Mn. Anglès

resurrecció de la cançó popular ja en aquest punt verificada per l'Obra del "Cançoner". Mn. Anglès, corroborant aquesta possible i relativament fàcil resurrecció de la nostra cançó popular, explica com en la missió per ell darrerament donada ha constatat en diferents llocs on havia passat temps abans que hi eren cantades espontàniament cançons populars catalanes que ell personalment hi havia fet conèixer per primera vegada.

Retrats dels cançonaires populars.

Seguidament fou mostrada als reunits una esplèndida i copiosa col·lecció de retrats dels diferents cançonaires utilitzats en la missió verificada a Santa Coloma de Tàrragona i part amunt cap a Olot, la qual col·lecció resulta un molt apreciable document gràfic que amb el material recollit i l'anecdòtic corresponent acabarà d'arrodonir el fruit abundós i selecte de les missions.

Tasca de la reunió vinent

Ensent ja massa tard per continuar per més temps la sessió i havent-se encara de tractar de l'organització de ràpides exploracions a fer en diversos indrets dels quals se sap l'existència de bons subjectes cançonaires, així com per sentir als reunits les cançons impressionades en rotllos fonogràfics durant les passades missions, es convenia que de celebrar, en el dia que prèviament s'advertiria, la nova reunió a la qual seran convidats els mateixos que ho foren per a la que s'estava celebrant, cloent-se amb el tal acord la sisena reunió del "Consell Consultiu" per a l'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya", acabada a tres quarts de nou de la vetlla.

Convocatòria a la reunió VII

Datada a 13 de Gener de 1923, es transmesa als membres del "Consell Consultiu" una lletra convocatòria a la reunió VII del mateix que tindria lloc en el Palau de la Música Catalana a les set del vespre del dia 17 del mes i any susdits.

Reunió VII

Data i
assistents

Convocats, segons acord de la reunió darrera, tots els membres del "Consell Consultiu" per a l'Obra del "Canoner Popular de Catalunya" enmenys amb els missioners que durant l'estiu passat acomplien la tasca per la dita Obra encomanada, el dia 17 de gener de 1923, a les set de la tarda, tingué lloc la setena reunió de l'esmentat Consell en el Saló de Juntes del "Palau de la Música Catalana".

Hi foren presents els senyors Rafael Patsot i Juber, Tomàs Carreras i Hiteau, Agustí Duran i Sanpere; els Mestres Lluís Millet i Francesc Fajó; els missioners Mn. Higiní Inglès i En Pere Borigas, En Joan Longueras i En Joan Tomàs, actuant de Secretari Mn. Joan Font i Collet, Pres.

Una observació
a la ressenya
de la reunió
passada

Oberta la sessió, el Secretari llegí la ressenya de la passada reunió. Acabada que en fou la lectura, el Dr. Carreras mostrà el desig que les paraules seves consignades en la llegida ressenya dient que tenia gran interès perquè els missioners fessen les memòries de la llur tasca, les quals formarien un precuadíssim material per als estudis que està fent l'"Arxiu" que ell representa en el Consell, no foren interpretades en sentit de particular egoisme que mai no ha tingut qui les pronuncià, mostrant que en dir-les volia significar només el goig íntim que li causava l'èxit de les missions del Canoner per el qual devien un fet la possibilitat fatagosa d'un auxili mutu i germanivol que podien donar-se les dues entitats que, dins les especialitats respectives, preballen amb conjunt amor a les glòries patries.

Aprovació
de la ressenya

Creient els reunits que el caire general de la ressenya així com l'intent del redactor en el punt a què es referia el Dr. Carreras esquivaven tota bona interpretació en el sentit que ell acabava d'indicar, aprovaren la llegida ressenya, agraint, però, com se mereixia, la delicada i atenta indicació feta.

El "Capbreu"
del primer any
de tasques

Seguidament el Secretari llegí un "Capbreu" del primer any de tasques de l'Obra del "Cançoner", en el qual es donada una visió sintètica de la feina feta, amb una llista enrens dels col·laboradors espontanis de l'Obra i el fruit de la llur desinteressada cooperació.

Una petició
de l'"Arxiu d'
Etnografia".

El Dr. Carreras notificà als reunits que, estant organitzant l'"Arxiu d'Etnografia" per ell dirigit, una exposició d'objectes folklòrics que seria celebrada pròximament en el "Centre Excursionista de Catalunya" i havent vist amb singular complacència en la passada reunió la col·lecció de retrats de subjectes cançonaires feta en la missió de recerca realitzada a Santa Coloma de Farnès per l'Obra del "Cançoner", pregava a la mateixa que confiés temporalment a l'"Arxiu d'Etnografia" la dita col·lecció per tal de ser inclosa en l'ementada exposició en una instal·lació particular on constaria que és aportada per l'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya". Se li feu de resposta que

La cessió

no sols cap mena d'inconvenient no hi havia en accedir a la demanda per ell formulada, ans encara de gran plaer i utilitat al "Cançoner Popular de Catalunya" fóra el tenir l'avinentesa de mostrar públicament un aspecte de la tasca acomplida, cooperant enrens a la lloable i patriòtica finalitat de l'"Arxiu d'Etnografia". A la idea que, referent a la mateixa

Una condició

qüestió, proposà el Sr. Fustol de donar a l'"Arxiu" una còpia de l'ementada col·lecció de retrats, i adhiri molt de gust el President, el qual, però, advertí que aquesta oferta havia d'ésser feta amb el ben entès que els dits retrats no fossen donats a publicitat, car l'Obra del "Cançoner" tenia intent de fer-ho d'una manera monumental dins el mateix "Cançoner Popular de Catalunya" per a la qual cosa la dita col·lecció havia estat formada. El Dr. Carreras complement i conformant-se plenament a l'advertència formulada per el senyor Fustol, aquí efusivament la de-

Agraïment

ferència que amb l'"Arxiu d'Etnografia" acabava

de tenir l'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya" oferint-se a transmetre a la mateixa, quan ne sigui hora, comunicació oficial fent la demanda.

L'afere Aguiló. Entrant a parlar de l'afere Aguiló, fou llegida pel Secretari una fórmula de comunicació demanant els materials de poesia popular per a l'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya". Els presents, després d'algunes pertinents aclaracions, i dolent-se de l'absència del senyor Massó, puix ell era el més autoritzat per donar-li parer, aprovaren en principi la susdita comunicació, acordant que primer d'ésser cursada fos sotmesa al parer del senyor Massó el qual li donaria la forma definitiva per ésser transmesa a la seva destinació.

El sospitat
"Cançoner" del
segle XVI

El senyor Duran, a propòsit del que fou tractat en la passada reunió sobre un sospitat "Cançoner" manuscrit del segle XVI que diu posseir el venedor de llibres vells En Salvador Babra, i oferí a fer les gestions convenientes per aconseguir veure'l i informar-ne l'Obra, puix que actualment en tenia avinentesa per estar en relació amb En Babra tramitant un especial afere. L'ofertament del senyor Duran fou acceptat i agraït, com ho havia estat en la reunió passada el que feu en el mateix sentit el senyor Massó i correlents.

Les cançons
i memòries de
les missions

El senyor President preguntà als missioners com tenien la transcripció de les cançons i la redacció de memòries que s'havien ofert a escriure sobre les missions per ells dutes a terme. Tots ells manifestaren que la còpia de les cançons anava sent-se en totes les hores que en tenien lleure, i referent a les memòries, Mn. Anglès digué que la de la missió feta per ell en companyia d'En Pere Borigas se l'havien partida entre ells dos, mostrant ja llista la part que li pertocava que és la de la primera tongada de missió i dient En Borigas que pensava en llestir també ben aviat la memòria de la segona tongada. En sentit semblant al d'En Borigas s'ex-

pressà En Joan Longueras sobre la missió que feu amb En Joan Tomàs a Santa Coloma de Farnès.

Els reculls del Concurs 1922 i el llur examen.

Seguidament foren mostrats als reunits els trenta reculls presentats al Concurs 1922, significat els membres del Consell llur natural satisfacció per la nombrosa collita feta i admirant tots els reunits la presentació aurada d'alguns reculls que prova en els llurs autors tant l'aurament personal com l'amor i veneració que senten envers les nostres cançons populars. El President indicà i fou de la plena conformitat dels membres del "Consell", que, ja que tots els exen del Jurat i fer tant haviem de fer l'examen detingut de cada un dels reculls per tal d'emetre després el veredict, el dit examen podia fer-se comodament i reposadament formant cinc paquets de reculls i establint un torn segons el qual els predits paquets, compartits entre els membres del Jurat i portats al llur particular domicili, foren canviats cada quinze dies perquè aproximadament per l'Abril vinent, ja convenientment examinats, poguessin emetre's i publicar-se el corresponent veredict.

Audició fonogràfica de cançons.

Després de resoldre les qüestions precedents i d'acord amb l'intent de la darrera reunió celebrada, es procedí a l'audició fonogràfica d'algunes de les cançons impressionades directament de boca dels cançonaires populars en les missions fetes durant el passat estiu! Tots els assistents escoltaren complagudissims aquelles interessants mostres del cant del poble, admirant la gràcia galana de certes melodies com també moltes vegades la franca dicció i senzilla naturalitat dels cançonaires, amenant encara gran curiosa audició i avinent contalla d'anècdotes que sobre els subjectes cançonaires anaven font els respectius missioners.

Final de la reunió.

I finides les tasques de la sessió, a tres quarts de nou del vespre era clousa la reunió setena del Consell Consultiu per a l'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya".

Examen dels
reculls del Con-
curs 1922

En la forma que detalla el "Dietari", el dia 19 de gener es fa la distribució de reculls, presentats al Concurs 1922, en cinc paquets, fent-se'n el canvi en les dates següents: 6 de febrer; 20 de febrer; 7 de març; 22 de març i passada una quinzena després de la darrera data són recollits a domicili els corresponents paquets de reculls.

Convocatòria
a la reunió VIII.

Amb comunicacions a porta són convocats els membres del Consell Consultiu a la vuitena reunió celebradora el dia 20 d'abril, a les set de la tarda en la Sala de Juntes del "Palau de la Música Catalana".

Reunió VIII

Data
i assistents

Curtsades anteriorment les corresponents convocatòries, el dia 20 d'abril de 1923, a les set de la tarda, es reuniren en el Saló de Juntes del Palau de la Música Catalana els senyors Rafael Pataot i Jubert, Agustí Duran i Sanpere, Jaume Marro i Torrens, Tomàs Carreras i Ribau, els Mestres Lluís Millet i Francesc Tujol i M^{ns}. Joan Funt i Collet per tal de celebrar la vuitena sessió del Consell Consultiu per a l'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya".

La ressenya de la
reunió anterior

El Secretari llegí la ressenya de la darrera reunió celebrada, la qual ressenya fou aprovada emon-
tinent per unanimitat.

La donació dels
materials Aguiló

Elavors el President digué als reunits que te-
nia la satisfacció de notificarlos que, seguits els
tràmits acordats en la reunió anterior, el senyor An-
gel Aguiló, amb una suma facilitat i una generosi-
tat esplèndida, havia accedit a la demanda del
Consell Consultiu cedint-li tots els materials de pol-
sà popular catalana que, recollits per son pare, d'ell
havia heretat; i que els tals materials ja es trobaven
depositats en l'arxiu de l'"Orfeó Català", advertint-los

Finalitat primera
de la reunió

Canvi d'impressions

La emissió del
Veredict

Veredict

Premis a cançons

que en la mateixa sessió tindriem ocasió de veure'ls i admirar-los; emperò que abans considerava convenient aprofitar el temps per procedir a la emissió del Veredict del Concurs de 1922, finalitat primera de la present reunió.

Els membres del Consell significaren amb mostres ben visibles llur admirada satisfacció per aquella falaguera nova, i d'acord amb el plan exposat pel senyor Patxot i proveïts de sengles notes que l'examen dels reculls presentats a concurs els havia anat suggerint, es disposaren a canviar impressions per tal d'emetre el veredict com a membres del Jurat qualificador en el Concurs de 1922 convocat per l'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya".

Després d'algunes deliberacions hagudes amb una concordança gairebé absoluta de criteri sobre la valua de quiscun dels reculls presentats, els membres del Jurat acordaren unànimement el següent Veredict de conformitat amb el Cartell de convocatòria:

"Els sota-signats, representants de les entitats: "Centre Excursionista de Catalunya", "Institut d'Estudis Catalans", "Arxiu d'Etnografia i Folklore de Catalunya" i "Obra del Cançoner Popular de Catalunya", com a membres del Jurat qualificador del Concurs de reculls de música popular catalana convocat per l'"Orfeó Català" amb data 1 de juny de 1922, reunits en la Sala de Juntes del Palau de la Música Catalana, el dia 20 d'abril de 1923 i tenint prèviament examinats els reculls concursants, unànimement i d'acord amb el Cartell de convocatòria, emeten el següent Veredict:

Premi de 1,000 pessetes al recull de cançons populars catalanes, inèdites i no premiades en cap altre concurs, o variants de les ja conegudes, que per sa importància en qualitat i quantitat en regiu mereixedor a judici del Jurat.

No s'adjudica.

Omès aquest tema s'adjudiquen els següents premis:
600 pessetes al recull nº 27: "Cançons de Catalunya

nova. Lema: "A la remor dels Nogueres".

500 pessetes al recull nº 25: "Cançoner de Sant Felú de Tallariols. Lema: De la deu pura".

500 pessetes al recull nº 11: "El Cançoner de la terra. Lema: Fa de casa".

400 pessetes al recull nº 5: "Cançoner general comarcal del Ripollès. Lema: Una cançó vull cantar, una cançó nova i Linda...".

Accésits a cançons

Demes són concedits els següents accésits:

200 pessetes al recull nº 17: "Aplega de cançons populars catalanes. Lema: Lobada sia la verge de Montserrat".

150 pessetes al recull nº 15: "Del Cançoner del Coll-rababre i altres cançons. Lema: Lema".

100 pessetes al recull nº 3: "Recull de cançons populars catalanes. Lema: Fruit de mes excursions folklòriques".

75 pessetes al recull Nº 29: "Cançons populars catalanes. Lema: Populus qui creabitur laudabit Dñm. Ps. CI, 19".

75 pessetes al recull nº 26: "Cançons populars catalanes. Lema: Les velles cançons, dolces i belles".

75 pessetes al recull nº 21: "Recull de cançons populars. Lema: Cantar és viure".

75 pessetes al recull nº 12: "El Cançoner humil. Lema: Clavell de pastor".

50 pessetes al recull nº 8: "Cançons. Lema: Jo no re si pot haver-hi al món un goig més gran i més pur que el de sentir plenament una cançó de la terra. Joan Blongueras".

50 pessetes al recull nº 22: "Folklore barceloní. Lema: Cançó de Barcelona és cançó bona".

50 pessetes al recull nº 16: "Recull de cançons populars valencianes. Lema: Fem revivre l'atarisme ra".

50 pessetes al recull nº 2: "Cançons populars. Lema: Flaires muntanyenes".

50 pessetes al recull nº 23: "Cançons populars catalanes. Lema: Una cançó vull cantar...".

50 pessetes al recull nº 20: "Recull de cançons populars catalanes. Lema: Rememorant els nostres avis."

50 pessetes al recull nº 18: "Col·lecció de cançons populars catalanes. Lema: Dona llevar."

25 pessetes al recull nº 24: "Petit recull de cançons. Lema: Floretes de ma terra."

25 pessetes al recull nº 7: "Cançoner monogràfic comarcal del Ripollès. Goigs. Lema: Socorreu los quins reclamen, gloriós Sant Bernabè".

Ballets, danses
i comparses

Premi de 500 pessetes al recull de ballets, danses i comparses populars catalanes, inèdites i no premiades en cap altre concurs, que per sa importància en qualitat i quantitat en sigui mereixedor a judici del jurat.

No s'adjudica.

Accèssits

Dins aquest tema són concedits els següents accèssits:

75 pessetes al recull nº 28: "Danses religioses de Moyà, de Morella i d'Olot. Lema: Dulcis amor Patria".

50 pessetes al recull nº 1: "Recull de ballets, danses i comparses populars catalanes. Lema: Per ma nació".

50 pessetes al recull nº 6: "Cançoner monogràfic comarcal del Ripollès. Balls. Lema: Els angherons si n'eren dos".

Premi a cants i jocs
infantils

Premi de 250 pessetes al recull més abundant i important de cants i cantarelles d'infants i jocs infantils amb tonada, inèdits i no premiats en cap altre concurs, o variants dels ja coneguts.

S'adjudica al recull nº 13: "Tonades infantils. Lema: Caragol, teu banya".

Accèssits

Dins són concedits els següents accèssits:

200 pessetes al recull nº 10: "135 cants i cantarelles d'infants i jocs infantils amb tonada. Lema: De quan jo m'era petitet".

25 pessetes al recull nº 30: "Jocs d'infants. Lema: Ex ore infantium perfecti laudem. Ps. VIII, 3".

Premi a toques
i crides típiques

Premi de 250 pessetes al recull més abundant i important de toques i crides típiques i tota mena de música popular que no siguin cançons, danses o ballets i siguin inèdites i no premiades en cap altre concurs,

o variants de les ja conegudes.

S'adjudica al recull n.º 9: "To brades i irides lípiques. Lema: Tantus labor non sit casus".

Accèssit

Demés es concedeix un accèssit de 150 pessetes al recull n.º 14: "Baladrons barcelonins. Lema: Qui no verda no ven".

Data i
signatura

Barcelona, 20 d'abril de 1923
Pel "Centre Excursionista de Catalunya" N. Duran i Sanpere. — Per l'"Institut d'Estudis Catalans" J. Massó i Torrents. — Per l'"Herm d'Etnografia i Folklore de Catalunya" J. Carreras i Fitau. — Per l'"Obra del Cançoner Popular de Catalunya" R. Pataxot i Juliart. Lluís Millet. Francesc Pujol.

Falagueres
manifestacions

Finida la dictaminació, algun dels membres del Consell feu constar amb gust com era aquesta la primera vegada que formant part d'un jurat qualificador no havia rebuda indicació ni recomanació de cap mena que directament o indirecta intentés travar-li l'espontaneïtat en l'emissió del seu franc judici. Semblantment s'expressaren els altres membres del Jurat celebrant ensem la cordialitat i rapidesa amb què s'havia fet l'emissió del veredict.

Presentació dels
materials Aguiló

Seguidament foren presentats als reunits els quantiosos materials Aguiló ara ja pertanyents a l'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya". Tots els presents rebieren a peu dret, en testimoni sincer de veneració, aquell munt d'autògrafs del gran patriarca de les lletres nostres, En Marià Aguiló i Fuster, i ensem de tants i tants literats i folkloristes del temps de la renaixença literària catalana que oferiren confiadament a aquell pacient recercurador els fruits variats de les llurs sortoses troballes. Com a expressió de la joia que causà als reunits la visió d'aquells riquíssims materials i ensem per tal de preciar l'agraïment que sentien envers el donador d'un present tan apreciable, el Secretari llegí, i tots

El regreïament
del Consell

aprovaren el següent projecte de comunicació de gràcies que el Consell Consultiu per a l'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya" dirigeix al senyor Angel Hguiló i Miró.

La comunicació
de regraciament

"L'acolliment verament magnànim que havem donat a la demanda feta a nos per l'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya" cedint-li, amb una amantent generositat que mai no podria ésser prou lloada, tots els quantiosos i valuosíssims materials de poesia popular aplegats amb tant d'amor i constància per vostre pare, En Marian Hguiló i Fuster, ens obliga gustosíssimament a donar-vos testimoni del nostre agraiment sincer i tan profund que devé per això mateix justament inexpressable.

Si la devoció dolça i amorosa que tots sentim per la cançó popular catalana, feromia viva de la pàtria, ens té acoblats en les tasques nobilíssimes de l'Obra que l'ha d'enlairar a la seva esplèndida gloriificació definitiva, compteu amb quin goig rebem la col·laboració dels bons patriotes que, d'allí d'allà, ens venen a dir el fruit, abundant o humil, de les llurs recerques sempre abnegades i patriòticament apostòliques. Emperò ara que l'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya" per la possessió del tresor que confiadament li havem posat a les mans pot considerar-se intermitentment continuadora dels afanys, esforços i esperances d'aquella generació gloriosa i fecunda que ajudà tan fervorosament l'ampleíssima tasca empresa en bona hora pel vostre pare i patriarca de les catalanes lletres, és per nosaltres una imponderable satisfacció el tenir l'avinentesa i l'honor de dir-vos gràcies pel vostre gest memorable i exemplar.

Del doblat interès, doncs, dels materials tan preuats com venerables del vostre present munific, i com a membres que som del Consell Consultiu per a l'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya" en representació de les entitats capdals que a casa nostra extimen i correuen

les distintes valors de la cançó de la terra, us preguem que
volgueu rebre amb el nostre efusiu i perdurable agraïment
el de tota la pàtria catalana per la insuperablement
magnífica col·laboració que acabau de prestar a la dita
obra del "Cancener Popular de Catalunya".

1. *Chrysomelidae* *Chrysomelidae* *Chrysomelidae* *Chrysomelidae* *Chrysomelidae*
 2. *Chrysomelidae* *Chrysomelidae* *Chrysomelidae* *Chrysomelidae* *Chrysomelidae*
 3. *Chrysomelidae* *Chrysomelidae* *Chrysomelidae* *Chrysomelidae* *Chrysomelidae*
 4. *Chrysomelidae* *Chrysomelidae* *Chrysomelidae* *Chrysomelidae* *Chrysomelidae*
 5. *Chrysomelidae* *Chrysomelidae* *Chrysomelidae* *Chrysomelidae* *Chrysomelidae*

La forma
del regreçament

Heigi' el Sr. Patxot, i fou de la conformitat de tots els presents, que, per tal de donar més relleu a l'agraïment del Consell, aquella comunicació fóra caligrafiada en pergamí i firmada per tots els membres, els quals en persona i corporativament anirien a fer-ho a mans del destinatari en temps oportú, curant ensems que l'acció tan generosa de N.º Angel Aguilo' tingués el degut ressò en la premsa catalana per arribar a tots els catalans d'aquell gest exemplaríssim que venia a augmentar d'una manera tan considerable el prestigi de l'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya" i a consolidar fermíssimament la confiança que en ella tenen tots els bons patriotes.

Final de la reunió

J'arrib a aquesta impressió tan agradable i feliç
tant-se'n mutuament, els reunits donaren per finalitzada,
a les nou de la vetlla, la vintena sessió del Consell
Consultiu per a l'Obra del "Cançoner Popular de Ca-
talunya".

Firma del veredict i publicació

Feta còpia del Veredict emès en la VIII reunió del Consell Consultiu, queda format per tots els membres del Jurat el dia 28 d'abril de 1923. (Vide Doc. N° 29). A primers de maig es publica per la premsa.

La premsa fa
saber la donació
dels materials Aquiló

Complimentant un acord de la reunió VIII, en el número de juny publica "Revista Musical Catalana" un article, redactat a la Secretaria de l'Obra, donant a conèixer i enaltint la donació Aguiló (Doc. N.º 35)

El dia 23 de juny "La Veu de Catalunya" reproduir en la seva "Pàgina musical" el susdit article (Doc. N° 36)

"La Publicitat" del 27 de juny publica un article del mateix to, redactat com l'anterior a Secretariat de l'Obra. (Doc. N° 37).

Firma del pergami

Enllestit el pergami de gràcies a N. Angel Aguiló, encomanat al dibuixant calígraf Figuerola, queda firmat per tots els membres del Consell Consultiu el dia 12 de juliol.

Convocatòries
a la IX reunió

El 2 de novembre són trameses als membres del Consell Consultiu convocatòries per a la IX reunió senyalada per al dijous, dia 8 del mateix mes, en l'hora i lloc de costum.

Noves convocatòries

Per impossibilitat d'assistir en el dia senyalat que manifestar en Jaume Massó i Torrents són trameses ^{el dia 6} noves convocatòries a reunió senyalant-la pel dissabte vinent, dia 10 de novembre.

Reunió IX

Data i
assistents

El dia 10 de novembre de 1923 fou celebrada en el lloc i hora de costum la novena reunió del Consell Consultiu per a l'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya" amb assistència dels senyors Rafael Patrot i Juber, Jaume Massó i Torrents i Dr. Tomàs Carreras i Artau, els Mestres Blais Millet i Francesc Fajó i Mn. Joan Puntí i Collell.

L'acta anterior

Llegida pel Secretari l'acta de la reunió immediata anterior, fou aprovada per tots els presents.

Reglamentació de les missions

El senyor Patrot, prenent la paraula, manifestà que duia una qüestió d'ordre intern administratiu a aquesta reunió del Consell amb la confiança que els seus membres li farien costat moral per afiançar re-

solucions seves, preses i realitzades amb el bon intent de favorir l'Obra del "Cançoner". Vingué a l'època d'organitzar les missions en l'estiu de l'any passat i determinada en les prèvies reunions del Consell la manera com aquelles haurien de realitzar-se, foren empreses amb l'entusiasta efusió que tots sentíem, però sense que al costat de les despeses considerables que l'Obra oferí esmerçar-hi i que generosament hi esmerçà, fos formalitzat cap contracte per el qual els missioners vinguessen obligats a entregar els materials recollits en un temps determinat. Així feu que, malgrat d'haver estat la collita abundantíssima arribant cap a dues mil les cançons aplegades en les dues realitzades missions, en venir l'hora d'empendre les missions d'aquest passat estiu, llevat de les cançons impreses fonogràficament, ni hi havia encara ni hi ha tampoc en poder de l'Obra del "Cançoner" ni una de les cançons a despeses seves recollides; com tampoc les memòries encomanades, sinó les fotografies d'alguns subjectes cançonaires. En aquest estat les coses, creguérem que no podien tornar-se a empendre noves missions sense precisar la responsabilitat dels missioners en ço que es refereix a l'entrega, en temps determinat, dels materials recollits; i per això redactàrem unes Ordinacions per les quals les missions d'enquany haurien de regir-se.

Les "Ordinacions"
per a les missions

En aquest moment el Secretari, a indicació de la Presidència, donà lectura al següent document:

"Cançoner Popular de Catalunya. — Ordenació de missions. L'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya" trametrà missions a les contrades catalanes per a la recollida sistemàtica de la canço popular, les quals missions seran regides per les següents Ordinacions: 1^a La tasca de la missió embrà: a) la tonada musical, b) la lletra, c) els complements folklòrics de cada cas; i en casos determinats, a més, d) la impressió fonogràfica de la canço, e) la fotografia dels cantaires. 2^a Es recomana als missioners que fassin una mena de crònica on expliquin amb tota sencillez les llurs impressions personals o emotives durant la missió; el qual document passarà a l'arxiu de l'Obra, lo mateix que els altres materials. — 3^a L'Obra proveirà a les despeses

de la missió de dues maneres i separatament: a) despesa de viatge i manutenció, b) dietes de treball als missioners. — 4ª Per la despesa, a l'anar a començar la missió, l'Obra bestreuria una quantitat avinent, de l'emercament de la qual els missioners rebran compte a fi que l'Obra pugui seguir proveint en cas necessari. — 5ª Les dietes són establertes a raó de quinze pessetes diàries. Aqueixes dietes són pagades en dos termes diferents: a) al retorn de la missió es pagaria una tercera part, b) les dues parts restants es pagarien a l'acte d'entrega dels materials aplegats per la missió. — 6^a L'Obra concedeix un terme prudencial perquè els missioners puguin ordenar i presentar en net la collita llur; emperò en cap cas podria passar aquest terme de sis mesos, a comptar de la tornada de la missió. — 7ª Com que l'Obra paga les despeses i dietes de les missions, són propietat de l'arxiu del "Canoner" els materials de tota mena que els missioners apleguin durant les llurs exploracions. — 8ª Qualsevol dubte en la part tècnica es referirà al Consell Consultiu; emperò tot quant pertogui a despesa és de l'exclusiva competència d'En Rafael Tatxot i Jubert, o de la persona que el representi".

Acceptació
de les "Ordinacions"

Finalitzada la lectura, el senyor Tatxot feu saber als membres del Consell que, juntament amb el Mestre Rufol, hauria presentades per duplicat aquelles Ordinacions als missioners embarregats de les missions d'enquany acoblats en una reunió celebrada ad hoc; i que els interessats les havien acceptades disposant-se a emprendre les missions d'acord amb elles.

Es demanada
la opinió del Consell
sobre les "Ordinacions"

Es certament aquesta, afegí el senyor Tatxot, una qüestió delicada i per això mateix certament emissa; emperò tenint en compte que dels cabals de l'Obra del "Canoner" en soc, no senyor, sinó només administrador, em sembla que en aquest afer no podria desoir la veu imperativa de la meua consciència; i per això vaig determinar i emprendre lo que acabo de manifestar als membres del Consell Consultiu per al degut coneixement i entenent, com he dit en començar, perquè amb

la llur favorable opinió vulguin aformar una resolució únicament empremta i duta a terme amb el fi de servir millor l'Obra del "Cançoner" per tots tan estimada i mereixedora certament de tots els respectes.

Aprovació de les "Ordinacions" i addició proposada

Seguidament els membres del Consell significaren la llur perfecta conformitat amb l'esperit i la lletra de les Ordinacions dictades per el senyor Fataot, afegint encara el Dr. Carreras i Retau que podria posar-se a la base setena de les dites Ordinacions una addició que prohibís la publicació de materials haguts en les missions, en no essent amb permís i d'acord amb l'Obra del "Cançoner". Aprobada i agraïda pels presents aquesta indicació del Dr. Carreras, fou presa en consideració per utilitzar-la en ser que calgui organitzar noves missions.

Les fotografies de cançonaires per a l'Exposició Gràfica d'Etnografia.

El mateix Dr. Carreras, aprofitant l'avinentesa de l'al·lusió feta a les fotografies de subjectes cançonaires obtingudes en les missions de l'any passat, manifestà que, amb motiu d'haver-se aïnat indefinidament, per circumstàncies especials, l'Exposició Gràfica d'Etnografia de Catalunya que organitzava l'entitat que ell representa en el Consell, posaria a disposició de l'Obra del "Cançoner" les fotografies de subjectes cançonaires amb les quals la dita Obra cooperava a una tal manifestació. Atents a la indicació del Dr. Carreras, se li contestà que, posat que es tractava només d'aformament, quedava en plena llibertat per retenir les dites fotografies tot el temps que calgués fins a presentar-se avinentesa favorable per celebrar l'aformada Exposició.

El pergami de gràcies destinat a N. Angel Aguiló i Miró

Després d'aquestes aclaracions fou mostrat als reunits el pergami, del qual va parlar-se en la reunió passada, ja completament llest i disposat dins unes taques guardes que en relleven enaigudament la importància; constituint en conjunt un valuós objecte que, si més no, diria l'intent del Consell de donar una significació especial i solemne a la comunicació de gràcies per el mateix dirigida a N. Angel Aguiló i Miró amb motiu de la donació feta a l'Obra del "Cançoner" dels materials cançonístics de son pare, en Marian Aguiló i Taster.

El sumari general
dels materials Aguiló.

Amb ocasió de parlar-se dels materials Aguiló, el Dr. Carreras demanà si podria fer-se una memòria de sumari general del contingut dels materials perquè pogués ésser d'utilitat a estudiosos investigadors. Se li feu de resposta que, posada i tot la bona voluntat de l'Obra de mostrar els dits materials als estudiosos que ho desitgessen, el sumari general demanat pel Dr. Carreras amb tal finalitat era, ara com ara, de difícil realització, tot amb la quantitat tan remarcable de materials, la clara distinció i múltiple procedència i ensem amb l'existència de molta part d'ells encara sense cap mena d'ordenació, són factors que reclamen un nombre no pas petit d'hores de treball; i, posades les feines inajornables de l'oficina del "Cançoner", no podria preveure's el temps, segurament molt llarg, en què el dit sumari quedaria enllestit. D'altra banda, havent-se de fer la còpia dels materials Aguiló en altres tantíssimes cèdules, pot fer-se amb aquest treball ensem el de catalogació o sumari demanat pel Dr. Carreras.

Per a l'entrega del
pergamí de gràcies.

Tractant-se seguidament de la realització de l'acord pres en la reunió VIII, d'anar incorporativament els membres del Consell Consultiu a reguaciari a N. Angel Aguiló pel donatiu fet a l'Obra del "Cançoner" una volta es-tigués llest el pergamí de gràcies, es convingué que fora demanat a l'interessat quin dia estaria disposat a rebre el Consell a l'hora en què aquest celebra les se-
ves reunions; i que, de conformitat amb el resultat d'aques-
ta investigació, foren oportunament convocats els mem-
bres del Consell Consultiu amb l'expressada finalitat.

Final de la reunió

Jamb aquest acord fou finalitzada la novena reunió del Consell Consultiu per a l'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya".

Convocatòries
a la reunió X

El dia 22 de novembre són tramessos als mem-
bres del Consell Consultiu per a l'Obra del "Canço-
ner Popular de Catalunya" convocatòries per a la
seua desena reunió celebradora el dia 24 de no-
vembre en el lloc i a l'hora de costum.

Reunió X

Data i
assistents

Tal com senyalava la convocatòria, el dia 24 de novembre, a les set del vespre i en el lloc de costum es començà la desena reunió del Consell Consultiu per a l'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya" assistint-hi els senyors Rafel Tatxot i Jubert i Jaume Masó i Ferrerents, els Mestres Lluís Millet i Francesc Tufol i Mre Joan Tuntí i Collet.

Les absències

Llegida i aprovada l'excusa de la reunió prèvia passada, el senyor Tatxot advertí als presents que el senyor Duran havia manifestat per carta que es veia impossibilitat d'assistir a la reunió per trobar-se malalt i que amb tot el cor pregava que l'h'hi tinguessen present en esperit, més que més, atesa la principal finalitat de la reunió prèviament indicada en la convocatòria. Digué també el senyor Tatxot que el Dr. Carreras per escrit havia manifestat que amb motiu d'una ocupació imprevista no podia ésser en aquella hora a la reunió, encara que faria els possibles per compareixer a cà l'Agui-
lò si així quedava l'est del compromís.

Deliberació prè-
via i acord de fer
l'entrega del per-
gamí.

Els reunits es plangeren molt de la forçada absència dels dos esmentats membres del Consell, i aturant que, dintre la intimitat que volien donar a l'acte de la visita; la solennitat en quedava un bon xic desmerescuda no essent a l'entrega del pergamí tots els seus firmants, es deliberà sobre la conveniència de celebrar un altre dia l'acte d'homenatge; emperò tenint en compte que també igualment podria presentar-se un altre dia el mateix inconvenient i que, demés d'estar avisat N^{re} Angel Aguiló per rebre el Consell a casa seva, podria ésser que hi fes cap el Dr. Carreras, fou determinat d'anar a fer l'entrega del pergamí advertint oportunament a l'homenajat l'obligada i dolguda absència del senyor Duran i la possible del Dr. Carreras.

A casa de N^{re} An-
gel Aguiló i Miró.

Rebutos amablement els reunits en el domicili de N^{re} Angel Aguiló, en saludar aquest els membres del Consell foren fetes les presentacions de rubrica iniciant-se

L'intent de N'Angel Aguiló i la seva realització

de seguir una cordial conversa sobre l'orientació i el treball de l'Obra del "Cançoner" com també referent a l'adquisició importantíssima dels materials Aguiló. El generós donant manifesta que a la mort del seu pare, no veient-se ell amb cor de continuar l'obra per aquell empresa, aplegà tots els materials que el difunt posseïa esperant amb una secreta confiança que amb el temps vindria l'avinentera d'oferir-los a una persona o entitat que oferís garantia d'utilitzar-los degudament; i que sempre havia cregut, com manifestà una vegada al Mestre Millet, que l'"Orfeo Català" que té tota la raó d'ésser en l'amor i enaltiment de la cançó popular catalana, continuaria un dia o altre l'obra que el seu pare no pogué sinó començar. És per això que vindria una veritable satisfacció en saber la creació dins el Saló de la Música Catalana de l'Obra del "Cançoner" a la demanda de la qual accedí gustosíssim cregut que, amb la plena confiança que oferien els seus components, posant en les mans llurs aquell tresor de materials inconfundibles feia una de les obres més bones de la seva vida.

Agaïment de l'Obra

A tals manifestacions, fonament aquaïdes, respongué el senyor Talaot manifestant que en veritat l'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya" creada a l'escalf del més sincer afecte a la nostra cançó i moqueta per l'anhel viçsissim de procurar la seva digna i merecudada glorificació, se sentia per això mateix espiritualment lligada d'En Marià Aguiló i que per això la donació dels seus materials venia, molt gustosament per ella, a aconseguir si possible fos l'amor als ideals que la creaven, més que més posada, la confiada generositat amb la qual aquella donació havia estat feta. Per això amb una molt satisfactòria espontaneïtat, en una de les seves pròximes reunions el Consell Consultiu rebé a peu dret la presentació dels materials Aguiló i en prova de veneració i d'agaïment volgué donar un testimoni perdurable de la seva reconeixença.

Entrega del pergamí. El regregrament.

En aquest punt el senyor Talaot ofereix el pergamí de gràcies al senyor Aguiló, aquaint-lo aquell amb paraules plenes d'efusió, dient que considerava excessiu

l'obsequi que se li dedicava i que molt zelosament guardaria, mentres visqués, aquella precuata penya de la bona obra que creia haver fet. Oferí, doncs, a tots els presents que no el posseïssen emara un exemplar del "Romancer de la terra catalana" primera mostra publicada del tresor cançoniàtic aplegat per son pare i per ell ofert a l'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya".

Comiat

Allargada la conversa amb gran cordialitat fins a no considerar ja probable la compareixència del Dr. Carreras a la reunió, els visitants s'acomiadaren del senyor Aguiló, el qual renouà en tal avinentera l'expressió del seu agraiement creuant-se entre ell i els membres del Consell juntes de mutua cortesia i oferiment.

Publicació de l'acte de l'entrega.

Després de la visita a N'Angel Aguiló acordaren els reunits que fos publicada en la premsa diària barcelonina una nota donant compte de l'acte realitzat, amb la qual cosa forniria recordar-se l'exemplar cooperació a l'Obra del "Cançoner" acomplida per N'Angel Aguiló i l'Obra.

Projecte de conferències sobre les missions realitzades

Tramitada la qüestió de donar a conèixer al públic la tasca realitzada per l'Obra, amb motiu d'un per esmentari de N'Angel Aguiló en la conversa que amb ell tingueren els membres del Consell, aquests deliberaren en línies generals sobre la possibilitat, conveniència i forma de donar algunes conferències públiques sobre les missions dutes a terme per encàrrec de l'Obra, interessant d'aquesta manera i amb gran profit a molts catalans en la tasca que la dita Obra executa. Comptant parlar-ne més extensament en la vinent reunió en la qual fóra agradable que els missioners d'enquany donguessen algunes mostres de la collita feta, quedà clousa la desena reunió del Consell Consultiu per a l'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya".

Final de la reunió

Per a la publicació de l'acte d'entrega

El dia 28 de novembre, complimentant un acord de la reunió X, són trametes a diaris barcelonins gasetilles suppliades donant compte de l'entrega del pergamí de gràcies a N'Angel Aguiló feta pel Consell Consultiu.

La publicació en
"Revista Musical Catalana"

"Revista Musical Catalana" publica en son número de Novembre una ampla nota informativa sobre l'entrega del porgam^t de gràties dedicat pel Consell Consultiu a N^o Angel Aguiló i M^oio. —

Convocatòries a
la reunió XI

El dia 23 d'abril són trametes als membres del Consell una convocatòria a la reunió XI que tindria lloc el dia 29 del mateix mes en el lloc i hora de costum.

Assabentant d'una
absència i un retard

Els senyors N^o Agustí Duran i Lompere i el Dr. F^o més Carreras i Ribau transmeten comunicació sobre la llur assistència a la convocada reunió XI. El primer fa saber, dolent-se'n, que li és impossible l'assistir-hi i el Dr. Carreras adverteix que hi arribarà tard.

Reunió XI

Data i
assistents

Prèviament les corresponents convocatòries i de conformitat amb les mateixes, es reuniren el dia 29 d'abril de 1924 en el Saló de Juntes del "Palau de la Música Catalana", els senyors Rafael Pakeot i Jubert, Jaume Massó i Torrens i Dr. F^o Tomás Carreras i Ribau, els Messres Blais Millet i Francesc Dupol i M^o Joan Puntí i Collet.

Una absència

L'absència molt sentida del senyor Agustí Duran i Lompere fou pel mateix preannunciada el dia abans en una comunicació en què expressava el greu que li sabia de no poder assistir a la reunió convocada. Semblantment i en el mateix dia el Dr. F^o Tomás Carreras havia transmesa una notificació advertint que no podria assistir a la reunió amb tota puntualitat per obligacions que l'enprivaven; emperò, començada amb algun retard la reunió del Consell, el Dr. Carreras pogué estar-hi present ja de bon principi.

Suspensió
d'unes projecta-
des conferències

El Secretari, a indicació de la Presidència, llegí la ressenya de la reunió desena, i fíndia la lectura en la qual eren fetes indicacions sobre la conveniència de celebrar algu-

nes conferències públiques amb el fi de donar a conèixer la tasca realitzada en les missions de 1922 i 1923, el President advertí que les presents circumstàncies desaconsellaven, en lèi de la matèria obra del "Cançoner Popular de Catalunya", la celebració de les dites conferències. No cal dir com en aquest extrem tots els presents foren del mateix parer.

Les fotografies de cançonaires per a l'Exposició Gràfica d'Etnografia.

Amb motiu de parlar-se també en la reunió llegida de les fotografies - retrats dels cançonaires que l'Obra li deixava a l'"Arxiu d'Etnografia i Folklore de Catalunya" per a l'Exposició Gràfica que l'"Arxiu" tenia a punt de celebrar, el Dr. Carreras, com a President de l'entitat organitzadora, feu arribant als membres del Consell Consultiu que, agraïnt infinitament la prova d'afecte i de confiança que amb el préstec d'aquelles fotografies s'havia donat a l'entitat que ell representa en el Consell, aquest es veia en el cas de retornar tots els exemplars que li havien estat oferts per a la susdita Exposició car, posades les actuals circumstàncies, s'havia convint de no celebrar-la. Per això s'ofereix a transmetre a l'Obra els materials molt apreciats que li havia deixats.

Els materials de les missions

Tot seguit el senyor Patxot preguntà com estava l'aportament de les cançons i altre material recollit en les missions de 1922 i 1923, contestant-se-li que l'oficina posseïa uns quatre centes cançons de la missió Tomás-Llongueras de 1923 que foren les recollides per aquells en la dita missió, i d'uns tres centes setanta tres cançons de la missió Anglès-Bohigas de 1922, les quals constituïren la primera entrega dels materials en aquella missió recollits. Manquen així tots els materials de la missió Llongueras-Tomás de 1922 com també la totalitat dels de la missió Barberà-Bohigas de 1923 i el complement de la missió Anglès-Bohigas de 1922, ultra totes les memòries de les missions fins aquí donades. El President i els altres membres del Consell mostraren el desig unànime que ben aviat estigués a disposició de l'Obra tot el material manuscrit que les missions recolliren a despeses de la mateixa.

Nous treballadors a les oficines.

Tot després notificat als membres del Consell Jaime Massó i Torrents i Tomás Carreras i Artau que, ha-

vent-se d'intensificar la còpia de materials en les cèdules a posta, s'imposà l'ingrés en les oficines del "Cançoner" de dos treballadors més que directament acomplissin la tasca d'extracció de materials en cèdules, a qual moltes vegades no podia dedicar-se el Secretari per necessitat d'atendre quefers propis del seu càrrec. Els treballadors contractats i que actuen del febrer ençà són els sempre Baltasar Samper, compositor i crític musical de "La Publicitat" i En Josep Mª Casat, filòleg, de les oficines lexicogràfiques de l'"Institut d'Estudis Catalans". Encontinent foren mostrades cèdules omplertes pels nous treballadors, contenant la melodia i lletra de les cançons, i tots els presents quedaren molt ben impressionats de la feina, feta amb la cura que es mereix una obra de la significació i importància de la del "Cançoner".

Els materials
Bertran i Bros

Per la raó que en anteriors reunions s'havia parlat els materials cançonístics d'En Pau Bertran i Bros, fou comunicat als presents que En Francesc Matheu havia deixades a l'Obra del "Cançoner" unes llibretes d'apuntacions folklòriques fetes per En Bertran i Bros, les quals havien estat buidament espiolades en les oficines de l'Obra traient-se còpia de tot lo que li pogués ésser d'utilitat; i que, una volta extret tot el material aprofitable, les llibretes s'eren tornades al llur posseïdor, ensem amb una lletra de regreïament que, en nom i representació de l'Obra, li trametè la Secretaria de la mateixa.

El Concurs
Any 1924

Proposada i acceptada la idea de convocar un altre concurs a semblança del de 1922, amb el Cartell d'aquest davant, anà redactant-se el de 1924 fent al de 1922 les següents modificacions: pujar fins a 1.000 pessetes el premi a ballets i danses que en el de 1922 era només de 500; crear un premi de 250 pessetes per al millor recull inèdit i no premiat en altre concurs contenant cançons de curta dimensió com són corrandes, follies, cançons de pandero, i destinar les 1.000 pessetes de reserva a millorar els premis que s'ho mereixin o a distribuir en accésits. També fou convingut que, havent-se'n de donar la màxima publicitat per assabentar-ne tothom que hi tinguí interès, les proves del dit Cartell fossin subjectades a la censura militar

que és ara obligatòria per totes les publicacions periòdiques. Fou concedit com a termini d'admissió de reculls el dia 31 de desembre de 1924.

Visita a les
oficines

Darrerament els membres del Consell es traslladaren a les oficines del "Cançoner" veient el nou material que l'ingrés dels dos treballadors susdits ha imposat, complaent-se tots de què una tasca, certament llarga i delicada, hagi entrat ja en període de plena activitat i sigui posada en bones mans que segurament sabran dur-la a terme sota la inspecció i direcció de les persones competents. No pogueren veure els visitants els materials inèdits o manuscrits que l'Obra posseïx com tampoc les cèdules ja llestes, perquè per Cap d'any i degut a un ambient que en certes esferes es formà al volt de l'obra de l'"Orfeo", el senyor Patxot cregué prudent preure a temps de l'oficina duent-los a casa seva tots aquells materials. Celebrant els presents la mesura de prudència que això representava i l'amor que ella prova a l'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya", a 3/4 de 9 del vespre fou doncs l'onzena reunió del seu Consell Consultiu.

Final

Trametiment de
convocatòries a la
reunió XII

El dia 11 del mes de desembre són trametes comunicacions als Membres del Consell Consultiu per a l'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya" convocant-los a la XII reunió que tindrà lloc el pròxim dia 15 a les set del vespre a la Sala de Juntes del Palau de la Música Catalana.

Reunió XII

Data i
assistents

Fou començada la dotzena reunió del Consell Consultiu per a l'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya", segons les prèvies convocatòries, el dia 15 del mes de desembre, a quarts de set del vespre, en la Sala de Juntes del Palau de la Música Catalana, assistint-hi els membres del susdit Consell, senyors Rafel Patxot i Jubert, Jaume Manó i Torrents, Doctor Jomàs Carreras i Mitau i Agustí Duran i

Sampere; els Mestres Lluís Millet i Francesc Pujol i Mossèn Joan Tanti i Collell. Pres.

La ressenya de la reunió anterior

El Secretari, quan li fou indicat per la Presidència, procedí a la lectura de la ressenya de la darrera reunió celebrada pel Consell, essent aprovada la dita ressenya per tots els presents.

Els materials de les missions.

El senyor Patxot demanà a continuació de quins materials, pertocants a les missions de recerca realitzades per comanda i a despesa de l'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya", era fins al present posseïdora la susdita Obra. Se li feu de contesta que, llevat les del passat estiu per a les quals no havia encara espirat el temps en què els missioners respectius havien de fer entrega dels materials aplegats segons les bases de la missió per ells mateixos acceptades i convenientment firmades, l'oficina havia anat rebent els materials de les missions realitzades en els dos primers anys, fora de la part literària de la missió Joan Longueras - Joan Tomàs i les memòries de totes les missions realitzades fins avui. S'agradà el senyor Patxot i tots els presents que ja fossin en poder de l'Obra tan estimables materials, significat tots llur desig que ben aviat fos aportat ço que restava i que també tots els missioners, com se'ls havia demanat, deixessin de cada missió la memòria respectiva, fruit de les llurs personals observacions sempre interessants.

Les missions 1924

La d'Olot

Prenent peu del tema de les missions del qual s'estava tractant, es parlà de les missions donades en el passat estiu: la d'en Joan Tomàs i en Bartomeu Longueras a Olot i els seus voltants, en la qual acabaren d'explorar el camp on havien fet recerca anteriorment, trobant, demés de moltes cançons, exemplars ben importants d'instrumentistes populars; la missió Josep Barberia - Pere Bohigas per terres de Cervera i Segarra, on feren recollida de bona collita de cançons i d'observacions interessantíssimes, encara que aquesta missió no pogué obtenir tot el fruit esperat perquè sobtadament en Pere Bohigas hagué de deixar la missió per atendre ordres del servei militar que el foren a tornar ràpidament a Barcelona al

La de Cervera

La de Valencia

cap de pocs dies d'empresa tan gustosa tasca. Foren també donades referències de la missió que en l'antic Comtat de Centaina, a València, havien donat els germans Lamsalvador i Cortès, naturals d'aquella localitat i concixedors d'aquella terra i d'aquella gent. Es parlà igualment de la que En Miquel Ferrà i En Baltasar Samper havien realitzat per diferents contrades de Mallorca on havien pogut constatar com la cançó popular era viventíssima i plena d'interès, fent una repèlga quantiosa i remarcable en valors cançonístics de tota mena. Fou mostrada d'aquesta missió de Mallorca una llarga sèrie de fotografies de llocs, cançonaires i costums populars de l'Illa que foren celebrades pels presents amb comentaris de plena aprovació i manifesta complaença.

La de Mallorca

Per a la Secció Folklòrica del «Centro de Estudios Históricos» de Madrid

El Doctor Carreras comunicà als assistents que l'«Instituto d'Etnografia i Folklore de Catalunya» que ell representava en el Consell feia l'intercanvi de publicacions amb la Secció Folklòrica del «Centro de Estudios Históricos» de Madrid, de la qual és president En Ramon Menéndez Pidal; i com que tenia la convicció que en aquell centre de cultura veuriem amb molt de gust tot lo que l'«Obra del «Cançoner Popular de Catalunya» està fent, creia que fora convenient de transmetre a l'esmentada institució tot lo que hagi publicat la dita obra de la seva constitució ençà. També indicà que fora ben rebut un transmetiment com el que acabava de recomanar si es feia al savi italià Juli Fara, que tant s'interessa per les coses del gènere de les que coneixia l'«Obra del «Cançoner Popular de Catalunya». Els altres membres del Consell opinaren com el Doctor Carreras, el qual se'n mostrà agraït, oferint-se a facilitar a l'«Obra» l'adreça de Juli Fara quan fos hora de fer aquell transmetiment.

Per a Juli Fara, d'Itàlia.

Les cèdules dels materials Aguiló

Després fou notificat als membres del Consell que ja s'havia començada la tasca d'extreure en cèdules a posta els preuats materials Aguiló mostrant-se'ls algunes de les cèdules plenes que foren molt del gust de tots els reunits. Particularment el senyor Duran es mostrà agraït de les cèdules que ell emana no havia vistes plenes, plaent-li extraordinàriament les que contenien melodia per la nitidesa

El Concurs 1924

Final

de la còpia i l'opulència del material que verament feia honor a l'Obra del "Cançoner".

Es parlà també del Concurs 1924, comunicant-se impressions falagueres sobre l'èxit que es preveia que aconseguiria, notificant-se que ja eren alguns els reculls presents; i acordant celebrar la següent reunió després d'examinar, en la forma establerta en el Concurs 1922, els reculls del Concurs convocat, per emetre-hi el corresponent Veredict, es donà per cosa la dotzena reunió del Consell Consultiu per a l'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya".

Convocatòries
per a la reunió XIII

El dia 14 d'abril són trametes convocatòries als membres del Consell Consultiu per a la reunió del mateix que tindrà lloc el dia 15 en el lloc i hora de costum per emetre el Veredict del Jurat qualificador dels reculls presentats al Concurs 1924.

Una absència

Dia 14 a la tarda el senyor Duran i Sanpere comunica per telèfon a l'Obra del "Cançoner" que li serà impossible d'assistir el dia següent a la reunió convocada, donant per endavant, amb la seva recança, la plena conformitat a tot allò que estableixin els seus companys de jurat.

Una altra absència
prevista.

El mateix dia 15, a la tarda, el senyor Jaume Masó i Torrents mana per l'"Onfco Català" i hi doni una carta per al senyor Patxot dient-li que es tem que una obligació el privaria de poder assistir a la reunió i que per això ho notifica dient-li en una nota d'impressió personal sobre els reculls per ell examinats, advertint que estaria d'acord amb tot lo que resolguin els seus companys de jurat.

Reunió XIII

Data

El dia 15 d'abril de 1925, a quarts de vuit del vespre i dins la Sala de Juntes del Palau de la Música Ca-

Assistents

Salama, fou celebrada la XIII reunió del Consell Consultiu per a l'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya". Hi foren presents el senyor Rafael Datzot i Jubert, el Doctor Tomàs Carreras i Artau, els Mestres Lluís Millet i Francesc Pujol i Mre Joan Puntí i Coltell.

Les absències

Prèviament i per telèfon el senyor Agustí Duran i Samper havia comunicada la impossibilitat en què es trobava de venir a la reunió convocada, donant, però, per endavant la seva plena conformitat a tot allò que establissin els seus companys de jurat. Igualment el senyor Jaume Massó i Torrents aquella mateixa tarda havia deixat al Palau de la Música Catalana un advertiment de la seva possible absència, no pas voluntària sinó obligada, de la reunió, i en-remis una nota del concepte que li mereixia quiscun dels reculls presentats i per ell examinats.

La ressenya de la reunió anterior

Fou llegida, per començar, la ressenya de la propiada reunió del Consell que fou aprovada per tots els presents.

Concurs 1924

Després foren presentats els reculls examinats, i els membres del jurat canviaren impressions sobre quiscun d'ells, manifestant el parer que en tenien i que deuen servir d'apuntat en sengles notes de les quals se serviren per formar el judici conjunt, consultant-se entre ells en cada cas les notes deixades pel senyor Massó i Torrents. Així, amb els aclariments necessaris i amb concòrdia perfecta atorgaren els membres del jurat els premis o distincions als diversos reculls presentats, dictant-se el següent Veredict que oportunament fou signat per tots els membres:

El Veredict

"Els sotassignats, membres del Consell Consultiu per a l'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya" i del jurat qualificador en el Concurs 1924 oportunament convocat per la dita Obra, acordaren unànimement en el dia de la data la distribució de premis i accessits als reculls presentats en la forma que determina el següent Veredict:

Premis a cançons

Premi de 1.000 pessetes al recull de cançons populars catalanes, inèdites i no premiades en cap altre concurs, o variants de les ja conegudes, que per la importància en

Accèssits

qualitat i quantitat en sigui mereixedor a judici del jurat. S'adjudica al recull n.º 20 "Collita ponentina. Lema: La melodia popular... nova font de juveni... F. Pedrell".

El jurat, no considerant mereixedors dels altres dos premis corresponents al mateix tema els restants reculls de cançons presentats a concurs, atorga, en concepte d'accèssits a l'únic premi adjudicat, les següents quantitats:

250 pessetes al recull n.º 16 "Recull de cançons populars. Lema: Qui s'ha vista, Catalunya!"

250 pessetes al recull n.º 21 "Els vells cantaires. Lema: N'hem triat a espigolar (canço popular)"

250 pessetes al recull n.º 22 "Cançons mallorquines" Lema: Del poble".

225 pessetes al recull n.º 17 "78 cançons. Lema: Perfum de llengua catalana".

225 pessetes al recull n.º 18 "Cançons, crides, tocs, balls i campanes. Lema: De l'orgell i la Segarra".

175 pessetes al recull n.º 19 "Cançons populars de Menorca. Lema: De l'avior".

125 pessetes al recull n.º 4 "Guerra al couplet".

75 pessetes al recull n.º 15 "Cançoner general valencià. Lema: Cançons de la terra del Xe" que la vila de Concastina, sense tabalet ni dorsaina, canta a la "Mare" que tingue".

50 pessetes al recull n.º 1 "Recull de tonades populars. Lema: La Segarra".

50 pessetes al recull n.º 12 "Recull de cançons catalanes. Lema: Cançons de ma terra".

25 pessetes al recull n.º 7 "Cançons populars inèdites. Lema: Dressol de Catalunya".

Ballets, danses
i comparses

Premi de 1.000 pessetes al recull de ballets danses i comparses populars catalanes, inèdites i no premiades en cap altre concurs, que per sa importància en qualitat i quantitat en sigui mereixedor a judici del jurat.

S'adjudica al recull n.º 9 "Música de cornamusa. Lema: El temps passa i la joana balla".

Accèssits

Després el jurat atorga, en concepte d'accèssits, les següents quantitats:

75 pessetes al recull n.º 3 "Danses catalanes del Rose-

llo'. Lema: *Flors del Pirineu*".

50 pessetes al recull nº 2 "*Música popular valenciana*". Lema: *Costums que es perden*".

50 pessetes al recull nº 5 "*Recull de ballets, danses i comparses catalanes*". Lema: *Scriptòrium*".

Cants i cantarelles d'infants

Premi de 250 pessetes al recull més abundant i important de cants i cantarelles d'infants i jois infantils amb tonada, inèdits i no premiats en cap altre concurs, o variants dels ja coneguts.

S'adjudica al recull nº 6 "*Cent sis cants i cantarelles d'infants i jois infantils amb tonada*". Lema: *Qui pot lènia, cantoral*".

Accèssits

Després el jurat atorga, en concepte d'accèssits, les següents quantitats

100 pessetes al recull nº 14 "*Cançoner infantil de Centaina*". Lema: *Fulletes que hi han al mínim d'una Fàbria que no es fon*".

25 pessetes al recull nº 11 "*Cançons de nenes, claudades*". Lema: *In memoriam*".

Tocades i crides típiques

Premi de 250 pessetes al recull més abundant i important de toques i crides típiques i tota mena de música popular que no siguin cançons, danses o ballets i siguin inèdits i no premiats en cap altre concurs, o variants de les ja conegudes.

S'adjudica al recull nº 10 "*Crides i toques*". Lema: *Soroll de carrer*".

Accèssit

Després el jurat atorga, en concepte d'accèssit, la quantitat de 50 pessetes al recull nº 8 "*Recull de toques i crides típiques*". Lema: *El rossinyol del Ter i del Tixerri*".

Cançons de curta dimensió

Premi de 250 pessetes al recull més abundant i important de tota mena de cançons de curta dimensió (com són corrandes, folliets, cançons de pandero) amb les tonades que se n'hagin pogut recollir; la lletra de cada cançó ha d'ésser inèdita en tot o en part i no premiada en cap altre concurs. Desert.

Premi extraordinari

Premi extraordinari de 200 pessetes. S'adjudica al recull nº 13 "Maneres populars de fer música. Tema: *Myigo-myigo*".

Advertiments

Advertiments:

Els autors premiats o distingits amb accèssit s'hauran de donar a conèixer trametent a l'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya" còpia de la primera peça del recull, acompanyada del nom i residència de l'autor.

Els premis i accèssits podran ésser recollits de mans del senyor Tresorer de l'"Exco^o Català" des del dia 15 de maig al 15 de juny vinent.

Els reculls premiats o distingits amb accèssit queden de propietat de l'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya", al qual seran incorporats en tot o en part i en la disposició i forma que convingui a l'esmentada Obra. Les peces de cada recull portaran dins el "Cançoner" el nom de llur col·lector.

Data i signatura

Barcelona, 15 d'abril de 1925
 Del "Centre Excursionista de Catalunya" N. Duran i Sanpere.
 Per l'"Institut d'Estudis Catalans" J. Marnó Forriols.
 Per l'"Arxiu d'Etnografia i Folklore de Catalunya" J. Carreras i Príola. Per l'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya". J. Gataot i Juberit; Lluís Millet; Francesc Gual.

Congratulació final

Celebraren els presents, després de dictat el Veredict i els advertiments que l'acompanyen, que tots els reculls presentats haguessin estat dignes de premi o distinció; i acordant publicar-lo als diaris per a coneixement dels interessats, donaren per acabada la XIII reunió del Consell Consultiu per a l'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya".

Publicació
del Veredict

Alguns diaris de Barcelona publiquen, el dia 19 d'abril, el Veredict del Concurs 1924 segons còpia que els fou feta oportunament.

Convocatòries
a la reunió XIV

El dia 27 d'octubre de 1925 son trametes convocato-
ries als senyors membres del Consell Consultiu per a
l'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya" per assistir
a la XIV reunió que seria celebrada el dijous, dia 29 del
mes que som, a les set de la tarda en el "Palau de la Mú-
sica Catalana".

Reunió XIV

Data i assistents

A les set del vespre del dia 29 d'octubre de 1925 i
prèvia la deguda convocatòria, fou celebrada, en la Sa-
la de Juntes del Palau de la Música Catalana, la XIV^a
reunió del Consell Consultiu per a l'Obra del "Cançoner
Popular de Catalunya". Hi foren presents el senyor Ra-
fel Tatxó i Juber, Jaume Massó i Torrens, Doctor Jomà
Carreras i Ribau, els Mestres Lluís Millet i Francesc
Fujol i Mossèn Joan Tunt i Colléll.

Ressenya de la
reunió anterior

Començà la reunió llegint el Secretari la resse-
nya de la darrerament celebrada. Aprovada que fou
la dita ressenya, a indicació de la Presidència, foren

Missions 1925

donades explicacions sobre les diverses missions realit-
zades, per encàrrec i a compte de l'Obra, en el passat

La d'Olot

estiu: la d'Olot i entorns, encomanada enquany a En
Joan Jomà i N. Antoni Bonell, que fou de bo de bo fruc-
tífera per ço com s'hi recolliren, encara no amb l'espai
d'un mes, 400 cançons, algunes de ben interessants, com és
ara un contrapàs llarg que donà un cançoner dotat
de les millors condicions per assegurar-ne una fidel i

La de La Seu d'Urgell

completa transcripció; la de La Seu d'Urgell, feta, com
una esperanzadora provatura, per dues noies coneixedo-
res i amants de la cançó popular nostra, Sta Palmira Ja-
quetti i Sta Maria Carbo, les quals treballaren arduam-
ent cap a dos mesos i recorregueren considerables exten-
sions en llur afany de recerca; i darrerament la de

La de Mallorca

Mallorca realitzada per En Baltasar Llimper i En
Josep Mª Casas que donà valuosos tesoris cançonístics

Les del Vallès

sobretot en cançons de treball i alguns ballets ben remarcables. També fou manifestat que amb bon èxit havien fetes petites excursions a diferents pobles del Vallès on recolliren cançons En Josep Barberà i En Pere Bogigas. Es congratularen els membres del Consell de la collita d'enguany, i a propòsit de les missions el Doctor Tomàs Carreras ofrenà a l'Obra del "Cançoner" unes belles fotografies de subjectes cançonaires de la missió d'Olot, fetes per ell durant aquella missió que molt poderosament ajudà tot estudiant en aquella ciutat muntanyenca. El Doctor Carreras, al costat de les fotografies per al "Cançoner", molt ben anotades, en deixà un duplicat perquè fos tramès als corresponents interessats dient que amb aquest obsequi es considerarien suficientment agraciats de llurs serveis prestats en els dies que durà la tasca dels missioners. Agrairien els presents l'ofrena tan valuosa del Doctor Carreras feta a l'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya", la qual es comprometé molt de gust a trametre cada retrat al respectiu cançoner amb una lletra de salutació i regreïment.

Fotografies de cançonaires de la missió d'Olot

Les lletres de la missió Llongueras-Tomàs de l'any 1922

Preguntà després el senyor Patxot si havia estat rebuda per l'Obra la part de materials de la missió feta en l'estiu de 1922 a Santa Coloma de Farnès que corresponia al Mestre Joan Llongueras, i com que fou respost que aquella part de materials encara no havia estat presentada malgrat els repetits encomanaments fets amb caràcter particular al Mestre Llongueras, el senyor Patxot manifestà que creia un deure de la seva consciència, pel càrrec que fe' d'administrador dels bens de la Fundació que representa, el dirigir, per acord del Consell Consultiu, una comunicació oficial al Mestre Llongueras demanant-li la part de materials que, segons contracte, hauria d'haver portat a l'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya". Així fou acordat, encomanant-se a Secretaria que fes i trametés a qui corresponia la susdita comunicació.

La publicació
"Materials"

Raons que la
demanen

Fascicle inaugural

Explicació del
primer fascicle

Fons dels fas-
cicles

Exposà després el senyor Fataxot el seu intent de publicació, no periòdica sinó intermitent, d'uns fascicles que l'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya" podria començar aviat sota el títol genèric de "Materials". Fonamentà el seu parer en la necessitat que té una institució del caràcter de la del "Cançoner", de fons tan popular, de sortir a satisfer, si més no, relativa-ment, l'anhel del nostre poble de veure quelcom d'allò en què sap que fa temps es treballa i que ell tant estima, essent, com és, son patrimoni. No són tam-poc estranyes al determini del senyor Fataxot dues altres consideracions: la de donar a entendre l'amplitud amb què l'Obra del "Cançoner" s'es empresa i es realitza, i la de justificar ensems en certa ma-nera les considerables quantitats que en ella hi han ja esmerçades. Manifestà, demés, que s'oferia una bona avinentesa d'inaugurar els dits fascicles fent que el primer fos la publicació de les "Observacions, apèndixs i notes al «Romancerillo Catalán» d'En Manuel Milà i Fontanals" segons l'estudi d'un exem-plar amb notes manuscrites i inèdites del mateix autor que tenen fet, d'algun temps ençà, el Mestre Fajol i el Secretari de l'Obra.

En aquest moment i per indicació de la Presi-dència, el Mestre Fajol fa una compendiada expli-cació de l'objecte, contingut i pràctic interès del susdit estudi, amb la qual explicació els membres del Consell restaren convençuts i admirats de la transcendència del mateix, així com de l'escaient projecte de posar-lo a cap de rengle en la publicació dels fascicles que judiciaren unà-nimement un encert. Planefaren els presents en línies generals la presentació que havia d'ésser donada als fascicles, tot convenint en principi a constituir-los en sè-rie i aproximadament de tal extensió que cada dos fasci-cles vinguessin a fer un volum d'unes quatre centes pàgines. El fons general d'on s'ora nodrida la publicació podria ésser format per treballs monogràfics fets per gent espe-cialitzada en temes de cançonística sota els diversos ca-

res que ofereix, per estudis que el coneixement dels materials de treball i l'experiència de copiar-los i comparar-los pot molt ben donar, per les mateixes memòries dels missioners en la part que puguin ésser considerades com a observacions interessants i viscudes de la tasca de recerca, per la crònica de l'Obra per a coneixement i il·lustració del públic afanyós de seguir-ne el procés evolutiu, etc, etc.

Missions en la
ciutat de Barcelona

Fou proposat seguidament pel Mestre Tufol el projecte de fer missions de recerca de cançons populars catalanes a la mateixa ciutat de Barcelona, en la qual, per ço com s'apleguen gent de totes les contrades de la nostra terra, hi poden ésser recollides coses que possiblement ja no es trobarien en els mateixos indrets d'origen. Els llocs directes de recerca podrien ésser de moment les diverses cases de beneficència on serien probats subjectes cançonaires d'innegable valor, bo deixant-se al zel dels missioners l'escorcollar ensem subjectes i estaments d'altra condició quan els fos oferta l'avinentesa de saber-ne o sospitar-ne coses d'interès. La proposta fou presa en consideració i, concedint que les bases haurien d'ésser diferents de les que fins ara han regit per a les missions directes a contrades catalanes, es convingué de fer pràctic el projecte quan se'n presentés avinentesa amb seguretat d'ésser fructíferament aprofitada.

Final de la reunió

Convingudes aquestes coses, els presents, acomiadant-se, donaren fi a la XIV^a reunió del Consell Consultiu per a l'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya".

Convocatòries a
la reunió XV.

El dissabte, dia 18 del mes de desembre de 1926, són tramessas a tots els membres del Consell Consultiu per a l'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya" lletres convocatòries a la reunió XV^a del said Consell celebradora a les set del vespre del dimecres, dia 22, en la Sala de Juntes del "Palau de la Música Catalana". A casa el senyor Agustí Duran i Sanpere manifesten que el convocat no podria assistir per raó d'estar malalt.

Reunió XV

Hora, lloc i
assistents

Prèviament les corresponents convocatòries, a les set del vespre del dia 22 de desembre començà en la Sala de Juntes del "Palau de la Música Catalana" la XV reunió del Consell Consultiu per a l'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya". Hi foren presents els senyors Rafael Pàrric i Juberri, Jaume Massó i Ferrons, Dr. Jomàs Carreras i Artau, els Mestres Lluís Millet i Francesc Pujol i Mossèn Joan Fumí i Coll.

La ressenya
de la reunió an-
terior

El Secretari, oberta la reunió, donà lectura a la ressenya de la prop. passada que fou aprovada seguida-ment.

Goig i felicitació
pel primer fascicle
de «Materials»

En aquest punt el Dr. Carreras i Artau proposà, i així s'acorda, que consti en acta la satisfacció del Consell amb motiu de la publicació del primer fascicle de «Materials» de l'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya", felicitant-ne entent els autors per la manera seriósament científica amb què han sabut presentar el fruit de llurs pacients investigacions. El Mestre Pujol, tan directament al·ludit pel Dr. Carreras, agraeix a ell i a tot el Consell l'acord i la felicitació adreçada als autors del primer fascicle esmentat, prova de confiança i benevolença que estimula més encara i molt agradadorament llur afany de contribuir al millor reeiximent de la nostra Obra per a la perpetuació i a major glòria de les cançons de la terra.

Regraciament

Les tasques es-
pecials realitzades

A proposta de la Presidència i posat que es ja ben lluny la data de celebració de la reunió immediata anterior, el Secretari passa a esmentar els especials i principals afers en què ha estat ocupada l'Obra en aquesta darrera tongada, com són: el gestionar i obtenir la presentació per part del Mestre Joan Longueres dels materials complementaris de la missió de recerca que, per emàrrec i a despeses de l'Obra, realitza amb el Mestre Joan Jomàs durant l'estiu de l'any 1922; adquisició de mobles en propietat; read-

quisició de cèdules per a la còpia de materials; missions realitzades en aquest espai de temps a Barcelona i a fora; publicació i trametiment del primer fascicle de "Materials" i treballs preparatoris per a la publicació del segon; donatius fets a l'Obra i adquisicions per ella directament realitzades; visites de diferents personalitats a l'oficina de l'Obra interessant-se per la marxa d'aquesta empresa; propaganda dels ideals de la nostra institució i tasques especials que, ultra les ordinàries se són començades, com són: fixació dels llocs d'on són vingudes les cançons que posseïm i determinació dels cancanaires i col·lectors dels abundantíssims Materials d'Aguiló. El Consell s'agrada d'aquesta resumària revisió de feina; i parlant detalladament de la publicació del segon fascicle de "Materials", es compromet d'honorar-lo amb el retrat del malaguanat Mestre Felip Pedrell, President honorari que fou d'aquest Consell Consultiu i que en el primer any de tasques, que ressenyarà l'esmentat fascicle, passà a millor vida; com també amb el del Patriarca de la nostra cançonística, el Dr. Manuel Milà i Fontanals, per ço com, en l'any susdit la còpia uniforme de materials en cèdules fou començada amb la dels quantiosíssims que són continguts en el seu "Romanceroillo Catalan". S'acordà que acompanyessin les esfigies de les dues venerables personalitats sengles notes literàries dibuixant-ne les característiques i la relació existent entre les nobles dèries dels dos grans amadors de la música i de la poesia de les nostres cançons i els afanyos i falagueres esperances de l'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya". A proposta del Consell, fou encarregada al senyor Jaume Massó i Torrens la nota referent al Dr. Manuel Milà i Fontanals. El senyor Massó, deferentment i com a homenatge al seu venerat Mestre, acceptà la designació.

Homenatge a Manuel
Milà i a Felip Pedrell
en el segon fascicle
de «Materials»

Donatiu Bauzà

Després de la revisió general que al comença-

ment de la sessió el Secretari havia fet de les missions d'enquany, tractà en aquest moment el Consell Consultiu de la generosa i molt significativa cooperació que a les barques del "Camoner" havia aportat en el passat estiu i amb ocasió de la missió realitzada per l'Obra a l'illa de Mallorca, el prevere de Felanitx, Mn. Cosme Daurà i Adrover, el qual posà a les mans del nostre representant, En Baltasar Samper, quatre volums per el manuscrits i en els quals es continguda en total la lletra de quatre mil cançons curtes, directament replegades en diferents indrets de l'illa. Fou immediatament mostrat als presents un dels volums compostos i curiosament enquadrats pel Reverend Daurà que els titula "Flors semprevives". Atesa la importància material i sobretot la significació d'aquesta generosa obra, posades les circumstàncies que hi intervingueren, el Consell acordà agrair d'una solemne manera, ho és mitjançant una comunicació polícromada en pergamí, el donatiu del Reverend Daurà, oïmes fent constar públicament i en temps oportú i amb notes a la premsa el gest magnànim del donador, tan generós i exemplar. Demés fou ensems acordat que de seguida, per comunicació de Secretaria, fos assabentat el Reverend Daurà del susdit acord d'aquest Consell. El Dr. Carreras observà que fóra interessant de completar un aplec tan considerable consignant-li la procedència de les cançons i totes les dades folklòriques que hi fossin convenientes i possibles d'haver. El Consell recollí la indicació esmentada formulant el propòsit de demanar al mateix autor del recull, en fer-li tramesa del pergamí de gràcies, que completi amb aquelles dades la seva obra.

Forma de regra-
ciar-lo

Millorament
del recull

Les despeses
de l'Obra

Per tal que al costat de les barques de l'Obra, especialment manifestades al Consell en aquesta reunió, veiessin els presents el cost material de tot allò que fins ara s'és anat duent a terme i d'allò al-

El probable pressu-
post anual

Regraciament

Les «Cançons po-
pulars dels Pirineus
francesos» de Joan
Poueigh

Final de la reunió

re que encara ha de fer-se, el senyor Pataol presen-
ta i llegeix un estat de comptes de les despeses de
l'Obra per partides i per anys, el qual dona en
resum, com a quantitat emmerçada en el sosteni-
ment i auenc de la institució fins al passat mes de
setembre, la suma de cent deu mil pessetes; i, ate-
na la marxa normal de l'Obra i el probable aug-
ment que significa el fet d'ésser empreses les seues
publicacions, es fa necessari, poc més poc menys, un
pressupost anual de trenta mil pessetes. Com a res-
posta a una declaració tan respectacle i elogiós,
els presents no foren sinó agrair amb franques i efu-
sives paraules l'esforç, digníssim de tota lloansa, que,
com proven a bastament les esmentades xifres, realit-
za per als nobles fins de l'Obra del "Cançoner Po-
pular de Catalunya", la benemèrita Fundació Con-
cepció Rabell i Gibils, Viuda Romaguera.

El Dr. Carreras notifica després al Con-
sell l'aparició d'un recull de Cançons populars
dels Pirineus francesos publicat pel llur aplegador,
Joan Poueigh, com a fruit d'una missió feta per
ell amb l'alta protecció del Ministeri d'Instrucció pú-
blica i Belles Arts de França. Per la quantitat
realment considerable de materials i sobretot perquè
hi són contingudes moltes cançons que ens pertanyen
per so com són originàries de països de llengua cata-
lana, el Dr. Carreras jutja que l'esmentat recull
hauria d'ésser adquirit per l'Obra, i ell personal-
ment s'ofereix a facilitar les referències que cal-
guin per a la dita adquisició. Es agràida al Dr.
Carreras, com correspon, tant la notificació de l'apa-
rició del susdit recull com les facilitats ofertes per
adquirir-lo, com és intent de l'Obra.

Vespre enllà, com que ja no s'oferi res més a
tractar, fou closa la XV reunió del Consell Consultiu
per a l'Obra del "Cançoner Popular de Cata-
lunya".

Crida a la
Reunió XVI

El dia 4 d'abril son enviades convocatòries a la XVI reunió del Consell Consultiu celebradora el dia 12 del mes suadit al lloc i hora de costum. Son adreçades a tots els senyors que formen part de l'esmentat Consell.

Reunió XVI

Data, lloc, hora i assistents

El dia 12 d'abril de l'any 1927, comença, a les set de la tarda, la XVI reunió del Consell Consultiu per a l'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya" a la qual foren presents els següents senyors: Rafel Patxot i Jubert, Jaume Massó i Torrens i Dr. Jomès Carreras i Arbauc; els mestres Lluís Millet i Francesc Pujol i Mossèn Joan Puntí i Collell. El senyor Patxot excusà l'absència del senyor Agustí Duran i Sanpere qui, malgrat el seu bon desig, no podia assistir a la reunió per raons molt atendiïles.

Ressenya de la reunió passada

A indicació de la Presidència, el Secretari llegí la ressenya de la reunió pròxima-passada, la qual fou unànimement aprovada per unanimitat.

Seguidament el mateix Secretari donà compte de les coses principals esdevingudes d'ençà de la darrera reunió celebrada. Aquesta referència, feta a base de les notes del "Diari" que l'Obra del "Cançoner" va escrivint d'ençà del comenc de les seves tasques, fou molt ben rebuda i avinentment comentada pels presents.

L'Obra al Congrés de Viena

Amb motiu d'haver-se celebrat a Viena, a darrers del marc passat, un Congrés internacional de la Història de la Música, commemorant el primer centenari de la mort de Beethoven en aquella capital, al qual Congrés assistí, en representació de l'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya", el Mestre Pujol, aquest donà compte a la reunió del compliment de la seva comanda a Viena, explicant com fou atentament rebuda la seva representació i amb interès escoltada

la comunicació informativa de l'Obra que en una de les sessions de la Secció de folklore hi llegí, i molt particularment com fou estimat per tots els congressistes el fascicle d'il·lustracions musicals i literàries a la dita comunicació, el qual era àridament recercat per molts congressistes que, ultra l'exemplar que els toïa com a tal, en demanaven un altre per a biblioteques o altres institucions a les quals vivament interessava la seva possessió.

Congratulació
i felicitacions

Tot hom es congratula del bon èxit de la intervenció de l'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya" en el Congrés de Viena i fou felicitat el Mestre Pujol, tant per la seva representació com pels seus treballs de redacció de la comunicació informativa i del fascicle que, il·lustrant-la, l'acompanya. El Dr. Carreras proposà, i fou acordat, que comptessin en ac-
ta aquestes manifestacions, així com la satisfacció del Consell Comultiu perquè totes les comunicacions de catalans que foren llegides al Congrés de Viena (ultra la susdita del Mestre Pujol, la del Mestre Millet en nom de l'"Orfeo Català" i la de Mossèn Jòigim Anglès per la Biblioteca de Catalunya), son originals de persones que han intervingut o interverien en l'Obra del "Cançoner". Aquest acord fou respectivament agraït pels Mestres Millet i Pujol.

Del Fascicle 2
de Materials

Parlant després de la publicació del projectat segon fascicle de "Materials", fou notificat al Consell que de les dues notes que mancaven sobre En Mamel Milà i Fontanals i el Mestre Felip Pedrell, ja s'era rebuda la primera encomanada al senyor Maró i Torrents, el qual rebé l'expressió d'agraïment de tots els presents per haver-han amablement contribuït a honorar la venerable figura del Mestre Milà de la manera que vol fer-ho l'Obra del "Cançoner" en l'esmentat fascicle. De la nota referent al Mestre Felip Pedrell fou notificat que n'havia estat encarregat Mossèn Jòigim Anglès, el qual ha promès que, finalitzades les tasques de la seva intervenció en el

Congrés de Viena, enlestíia ben aviat la seva comanda; i així ja podria ésser impresa per la impremta la composició dels originals, quantcosos i ben interessants, que hauria de contenir el segon fascicle de "Materials" que, unit al ja publicat, formaria el primer volum d'aquesta publicació de l'Obra.

Retrats de cançonnaires

Completant l'aplec de melodies i lletres recollides en una missió de recerca realitzada pel Mestre Joan Tomàs a la Casa de Caritat de Barcelona i ja presentades a l'Obra pel col·lector, foren mostrades als reunits les fotografies, fetes pel susdit col·lector, de les dones aïllades en aquell benèfic establiment que cantaren les cançons que formen el recull. Celebraren els presents la cura i traça que cada vegada més ven mostrant els missioners per obtenir el retrat dels cançonnaires com a document gràfic interessantíssim entre els materials de llur recerca. Aquesta laudatòria apreciació dels reunits fou, amb tota justícia, suggerida per aquesta col·lecció de retrats fotogràfics fets pel Mestre Joan Tomàs.

L'agraïment a Mn. Cosme Bauzá

Responem a l'acord consignat en la ressenya llegida i aprovada al començament de la reunió, el Secretari, a indicació de la Presidència, llegí el redactat de comunicació que en pergamí polícromat ha d'ésser tramès al Reverend Cosme Bauzá i Mirover, de Felanitx, com a testimoni d'agraïment del Consell Consultiu per la valuosa contribució que a l'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya" farà l'esmentat sacerdot mallorquí amb la donació que li té feta dels quatre volums de "Flors semprevives" que contenen la lletra de quatre mil cançons certes d'aquella Illa. Diu així el projecte de comunicació:

La comunicació de gràcies

"A Mosen Cosme Bauzá i Mirover, Prevere de Felanitx a l'Illa de Mallorca, el Consell Consultiu per a l'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya". Reverend senyor; Mrahentat aquest Consell, en sessió celebrada el dia d'ahir, del magnífic donatiu que heuen fet a l'Obra del "Cançoner Popular de Cata-

lunya" consistent en un nombrosíssim recull de "Flors
semprevives" que conté quatre mil letons de cançons po-
pulars mallorquines per vos directament recollides,
té l'honor i la satisfacció d'adreçar-vos aquest amo-
ros i justíssim testimoni del seu regreïament i
profunda reconeixença. En l'ample camp de les mil-
líples activitats lloabilíssimes en què s'esmera la
vostre vida, adés en l'apostolat sacerdotal pròdig
arreu arreu de sobrenaturals eficàcies, adés en el
pacientíssim treball de fruitós investigador, haveu
guardat, tot anant pel món fent bé, les més íntimes
afeccions per a la vostra nadiua illa benamada;
en la qual i per a la qual haveu teixida aquesta
garlanda esplèndida de flors immarçibles que amb
nobilíssima recança, parella d'una generositat sum-
ma, haveu posat, com un tros de cor, en les nostres
mans per a major glòria de les cançons de la terra.
El Consell Consultiu per a l'Obra del "Cançoner
Popular de Catalunya", en rebre la vostra valuosi-
ssima ofrena, besa les mans ungides que la fan amb
una doble reverència: la que és deguda al vostre
caràcter sagrat que tan dignament ostenteu i la que
pertoca al vostre gest que ens plaem de proclamar com
un dels més poderosos i amables incentius que haveu tin-
gut en la tasca ennoblidora que ens és encomanada
i com exemplaríssim acte d'amor a les puríssimes
idealitats que la nostra Obra representa." ~~Donem-vos~~

Aprovació i
encomanament

* Llegit que fou el susdit projecte de comunica-
ció, tots els presents l'aprovaron i fou encontinent
acordat d'encomanar al dibuixant calígraf, senyor
Figueroa, que fes el treball artístic d'escriure damunt
pergamí l'esmentada comunicació de gràcies, serua-
da la deguda proporció de riquesa entre el d'ara
i el que el mateix artista féu anys enrera per regre-
ïar el donatiu dels Materials Reguibé.

Final

I amb aquest acord és clora la XVI reunió del
Consell Consultiu per a l'Obra del "Cançoner Popu-
lar de Catalunya".

REUNIÓ XVII DEL CONSELL CONSULTIU PER A L'OBRA DEL
CANÇONER POPULAR DE CATALUNYA

Tal com anunciaven les corresponents convocatòries, ^{fou}~~se~~ celebrada al Palau de la Música Catalana, a les set de la tarda del dia 18 de juny de 1928, la XVII reunió del Consell Consultiu per a l'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya". Hi foren presents els següents senyors: Rafel Patxot i Jubert, Agustí Duran i Sanpere, els Mestres Lluís Millet i Francesc Pujol i Mossèn Joan Puntí i Collell.

Per començar i a indicació de la Presidència, el Secretari llegí l'acostumada ressenya de la reunió immediata anterior, el qual document fou del gust de tots els presents.

Per tal com era ja tan llunyana la data de la celebració de la reunió precedent, el mateix Secretari informà de paraula als reunits del compliment de l'acord pres en la passada reunió d'ofrenar al Reverent Cosme Bauzà, per les raons que són posades en la ressenya de la dita reunió, el perga-

Crida a la
reunió XVII

El dimecres, dia 15 de juny de 1928, són transmesos als membres del Consell Consultiu les convocatòries a la reunió XVII celebradora el pròxim diàluns, dia 18 del mateix mes, en l'hora i lloc de costum.

mí de gràcies, segons el redactat que resta copiat en l'esmentada ressenya. També donà compte de les principals cooperacions espontànies amb les quals han favorit l'Obra, de llavors ençà, diferents persones; ^{després el Secretari} feu ~~encara~~ una re-
 lació curta de totes les missions que havien actuat d'ençà de l'última reunió ^{celebrada} ~~del Consell~~, donant nota del fruit que unes i altres havien llevat en bé de l'Obra.

Particularment, per l'amor i confiança ^{que} envers l'Obra representa, fou celebrada la donació que el vellet ^{tocador} ~~sonador~~ de tamborí, de Sant Pere de Torelló, En Ra-
mon Vinyeta havia fet, per conducte del Rev. Dr. Pere Ginebra, fill d'aquella vila i emparentat amb el donador. L'ofrena consisteix en el tamborí, anti-
 quíssim i de gran interès per a la història dels nostres instruments popu-
 lars, que En Vinyeta ha tocat tota la seva vida de sonador i que ja havia heretat dels seus avantpassats. Com que el seu fill no ha seguida la tradi-
 ció familiar en aquest ram, En Ramon Vinyeta dóna en vida a l'Obra del "Can-
 çoner Popular de Catalunya el venerable marcador del ritme d'incomptables ballades populars que ell i els seus guiaren amb el toc d'aquest tamborí."

Amb motiu d'aquesta reunió i ~~amb~~ ^{en} l'avinentesa d'admirar els presents el museu instrumental que en tres elegants vitrines ha instal·lat recentment l'Orfeó Català, en el Palau de la Música Catalana, fou acordat que hi ingressés, amb la seva corresponent maneta, el cèlebre tamborí de Sant Pere de Torelló, amb la condició que hi constés que era dipòsit de l'Obra del "Cançoner".

En aquest moment són entregats als presents sengles exemplars del Fascicle 2 del Volum I de "Materials". ^{ara tot just publicat.} Tot fullençant-lo, és ponderada pels reunits la fama ben guanyada que arreu// arreu aquest volum donarà a la nostra Obra, la bella mostra que ofereix de les activitats que s'hi despleguen i la dignitat amb què ja els "Materials" del futur "Cançoner" definitiu són presentats a l'áfany de tots els que en tot lo món estimen i conreuen aquestes coses.

Arran de l'admiració que aquest Fascicle produeix, és donada una visió del que contindrà el Volum II de "Materials": Un retrat d'homenatge d'En Marian Aguiló i Fuster acompanyat d'una nota laudatòria del gran recercador, escrita a base de les biografies publicades per Mossèn Jaume Collell, Jaume Massó i

Torrents i Miquel S. Oliver,^del Pròleg i Notes del volum de «Cançons feudals
cavalleresques» del Romancer popular de la terra catalana, publicat per l'Aguiló i, demés,^{de} les moltes notes inèdites, de caràcter més o menys biogràfic, que
són contingudes en els Materials Aguiló que l'Obra té en propietat. Seran tam-
bé publicades en aquest volum les cròniques i mostres abundoses de cançons de
les missions Joan Tomàs i Bartomeu Llongueres i la de Pere~~ll~~ Bohigas i Josep
Barberà, corresponents a l'any 1923 i, probablement, la crònica i mostres de la
missió dels Germans Sansalvador i Cortès, corresponent a l'any 1924. Demés un
estudi del Mestre Pujol sobre cromatisme de la cançons populars catalanes, a
base, sobretot, del que ofereixen les publicades de la missió Bohigas-Barberà
de 1923. Un treball monogràfic de Mn. Francesc Baldelló sobre afinitats de de-
terminats fragments de cant gregorià amb certes cançons populars catalanes i
darrerament la crònica de l'Obra durant l'any 1923. Plagué als presents aquest
aveng; i, una volta ja hi ha llesta bona part d'originals, mostraren^{els} el desig
que, obviades les dificultats que han retrassat sensiblement l'aparició del
Fascicle 2 del Volum I, aquest segon volum pogués ésser publicat pel Nadal d'

enguany.

El senyor Patxot cregué convenient manifestar als reunits, per fer veure la magnitud de l'esforç que representa el funcionament tan esplendorós de l'Obra, que fins avui dia les despeses de mobiliari, lloguer, material de treball, sous, concursos, missions i publicacions arriben a la respectable suma de dues centes mil·l pessetes. Aquesta dada, per cert eloqüent, mogué a tots els reunits a significar l'agraïment sincer i profund amb què havia d'ésser vist per tot-hom un mecenatge que, si és costós, també resulta ben gloriós alhora i radicalment per a l'esdevenidor d'un profit espiritual incalculable.

Deplorant els presents, l'absència, segurament obligada, dels dos membres del Consell en aquesta reunió, el senyor Jaume Massó i Torrents i el Dr. Tomàs Carreras i Artal, ^{ar} donen a quarts de nou del vespre, ^{per} acabada la XVII reunió del Consell Consultiu per a l'Obra del "Cançoner Popular de Catalunya".